

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
קמ(אס"ר) 3 ומצאת עיתון "הארץ"
6373-04-13 ג.
סוכני: כספית אורת
תאריך פתיחה: 04 אפריל 2013
תאריך חישוק: פתוח לציבור

**בבית המשפט המחוזי
 בתל-אביב - יפו**

התובעת: **ענת קם, ת"ז 300668878
(אסירה בכל anomalיה)**

עיי ב'כ עוזי אלון בומבר ואנו ריבר דנון ואחרי
מרחי ויצמן, 2, בית אמות השקעות, קומה 14
תל-אביב 64239
טל': 03-6932090, פקס': 03-6932091.

- ננד -

הנתבעים:
1. הוצאה עיתון "הארץ" בע"מ
2. אורי בלאו
3. עמוס שוקן
הנתבעים 1-3 מריח' שוקן 21, ת"א
4. אבי זילברברג
משדי רוטשילד 108, ת"א

**מהות התביעה: כספית
סכום התביעה: 2,600,000 מיליון ₪**

כתב תביעה

הצדדים

1. התובעת הנה אזרחית ותושבת ישראל, ילדת שנת 1987.
2. הנתבעת 1 הנה חברת פרטיט המחזיקה בעלות על עיתון "הארץ".
- הנתבעים 2-4 אחו בתקופה הרלוונטית ל התביעה זו בתפקידים עיתונאים בעיתון "הארץ".
- הנתבע 2 שימוש - אז כהום - בעיתוני "הארץ"; הנתבע 3 שימוש - אז כהום - כמו"ל העיתון;
- הנתבע 4 שימוש אז כראש מחלקת החדשנות והתקנים בעיתון "הארץ".
- לפי מיטב ידיעתה של התובעת, הנתבע 4 אינו משמש כיום כעובד עיתון "הארץ".

הרקע העובדתי

3. התובעת נולדה בירושלים בשנת 1987. אביה נפטר קשה במהלך שירותו הצבאי בצהרים, וחיה זאת המשיך לשרת כקצין במילאים, 25 שנים נוספות. אימה משמשת כעובדת סוציאלית.
4. בשנת 2005 התגייסה התובעת לצה"ל. בחודש אוגוסט 2005 הוצאה לפיקידה בשכת אלוף פיקוד המרכז. בחודש אפריל 2006 מונתה התובעת לעוזרת ראש הלשכה של אלוף פיקוד המרכז. התובעת שימשה בתפקידה זה, עד שחרורה מהצבא, בחודש יוני 2007.

5. במסגרת תפקידה הצבאי, נחשפה התובעת למציגות ולמסמכים מסווגים רבים, ברמות סיווג בטchnique' השונות, שמקורם באגפי המטכ"ל השונים, בלשכת הרמטכ"ל ובארגוני השונות שבפיקודו. תוכן המסמכים כלל תוכניות שונות למבצעים צבאיים, סיוכמי דיוונים שונים בצה"ל, פרישת כוחות צה"ל כולל סדר כוחות הצבא, סיוכמי תחקרים בצה"ל, הערכות מצב של צה"ל, יעדים שונים של צה"ל וכדומה (להלן – המסמכים והמצאות).
6. במהלך שירותה הצבאי, ריכזה התובעת בתיקייה מיוחדת, לבקשת ראש לשכת אלוף הפיקוד, את המסמכים והמצאות ובסמוך לשחרורה מצה"ל, במאי 2007 או בסמוך לכך, העתקה את תוכני התיקייה באמצעות אחר, שני דיסקים, האחד למסמכים והשני למציגות.
7. לאחר העתקה, ללחוץ התובעת את הדיסקים, והעבירה את דיסק המסמכים לביתה. בחודש יוני 2007 או בסמוך לכך, העתקה התובעת את דיסק המסמכים למחשב נייד בيتها.
8. בחודש אוגוסט 2007 החלה התובעת לעבוד כתבתת עורך "ברונזה" של אתר האינטרנט וואלה!, העוסק בבדיקה אמצעי התקשורות.
9. כנה לאחר שחרורה מצה"ל, בקץ 2008, הציעה התובעת את המסמכים שהחזקתה לעיתונאי יוסי יהושע "מידיעות אחרונות", אותו הכירה, אך מסירת המסמכים למיר יהושע לא יצא לפועל. באותו הימים העתקה התובעת לדיסק נשלף (KEY ON DISK) כמהות רבה של מסמכים, ולאחר מכן שסירה הדיסק הנשלף לא יצא לפועל, היא שמרה את הדיסק הנשלף בתיקה.
10. בחודש אוקטובר 2008 או בסמוך לכך נכחהתובעת בכינוס ועד העיתונאים של הארץ, ביום שישי בבורק בבית סוקולוב בתל"א. באירוע זה הייתה הכרה אישית (באמצעות מכר משותף), ולראשה, את המתבע 2 (להלן: "בלאו"), אותו היא "הכירה" עד אותו יום (כקורתא של עיתון "הארץ"), עיתונאי רציני ואמין. השיחה ביןיהם התנהלה כמוין small talk והם הבינו כי שניהם נולדו וגדלו בירושלים ואף למדו באותו התיכון. התובעת תכנה לנטווארו אותו היה בית חוריה בירושלים, ובלאו הציב לה טרמף לירושלים. התובעת נעטה להצעה זו.
11. במהלך הנסעה המשיכה התובעת לשוחח עם בלאו על ענייני עובדה, ובלאו עצמו סיפר בהרחבת על רקע העיתונאי שלו, ובמיוחד על כתבות וחוויות בענייני צבא בעיתון הירושלמי "כל העיר" (השייך לרשות שוקן). באותו זמן, כאשר התובעת ובלאו ישבו ברכבו של בלאו ונוסעים לעיר ירושלים, ולאחר שלכל אורך השעות האחרונות היא קיבלה ורשות כי בלאו הינו עיתונאי אחראי ורציני, ומאהר שהיה ברור לה כי בלאו כפוף לעיתונאי ב"הארץ" למוגבלות הצנורה, גמה בלביה החלטה לנתן לבלאו את הדיסק הנשלף.
12. לפני מסירת הדיסק הנשלף, דרשה התובעת מבלאו כי לעולם לא יגלה מהיון הגינו אליו המסמכים, ובוואדי, ובאופן מיוחד, שלא יספר לאף אחד מעובדי עיתון "הארץ" שהוא קיבל منه את החומר. התובעת ידעה והבינה, כי מסירת החומרם הצבאיים אינה כזו וכדין, והוא בקשה בכל מאודה שלא להיעש על כך בשום דרך שהיא.
13. התובעת מסרה לבלאו דיסק נשלף שעליו העתקה מעל 1500 מסמכים, וביניהם שתי תיקיות מהחומר שהועצא על ידה מהלשכה – תיקיית "סיוכמי דיוונים" ותיקיית "מסמכים רטטכ" במילוי".
14. אחרי מספר ימים יצר עימה בלאו קשר, מן הטלפון הנייד שלו לטלפון הנייד שלה, ואמר לה שהוא מאוד מתלהב ממה שמצא בדיסק הנשלף.

15. לאחר מסירת המסמכים לבלאו, הוא שוחח עם התובעת מספר פעמים, כדי לקבל הבהרות למסמכים שמסר לה.

16. בעורת המידע שנחשף חלק ממסמכים, שמסרה התובעת לבלאו, פירסם לבלאו החל מנובמבר 2008 מספר כתבות בעיתון "הארץ":

16.1. ביום 7.11.08 התפרסמה בעיתון "הארץ" כתבה מאות אורי לבלאו, שכותרתה "זה"ל בקש מהשב"כ לאסוף מודיעין על פעילי שמאל". בכתבה זו מוזכר מסמך של פיקוד מרכז בצה"ל, שכותרתו "דרמי פעולה בפעילי שמאל באזרז יהודית ושותפה".

כתבہ מיום 7.11.08, מצ"ב בנספח 1 לכותב התביעה.

16.2. ביום 28.11.08 התפרסמה במוסף "הארץ" כתבה מאות אורי לבלאו, תחת הכותרת "מג'ירת חישול". בכתבה זו נאמר בכותרת המשנה כי לידי מוסף "הארץ" הגיעו "מסמךדים טודים" שהושפכים פעולות שונות, לכורה בלתי חוקיות, של צה"ל. במסגרת כתבה זו שולבו שני צילומים של מסמכים ששווינגו "סודי ביתו":

מסמך אחד של רס"ן מפקדת פיקוד מרכז, המתיחס לתאריך 28.3.07 (כאשר בגין הכתבה מתואר כי הדיוון היה בשכתו של אלף פיקוד מרכז, אייר נועה); מסמך שני יצא מלשכת הרמטכ"ל בחודש אפריל 2007, שבוינו סיכום הרמטכ"ל למבצע "שני מגדים"). בגין הכתבה מצוין בנוספ"י ביום 12.4.07 כניס האלוף נועה "דיוון נסף". כמו כן כולל בכתבה זו ריאון עם האלוף אייר נועה, שכיהן אלף פיקוד המרכז בשנים 2005-2007. כן מפורט שם, דיוון בשכת אלף פיקוד המרכז מחודש נובמבר 2006 "шибואד למבצע המתוכנן של יחידת מגן באזרז שבט" בחודש דצמבר 2006.

כתבہ מיום 28.11.08, מצ"ב בנספח 2 לכותב התביעה.

16.3. בטרם פרסום הכתבה הניל" (מג'ירת חישול), פורסמה ב"הארץ" כתבה מקדימה ביום 26.11.08, מאות אורי לבלאו, אשר כללה צילום של האלוף נועה ואיזכרה העובדה שהוא כינס בשכותו שני דיוונים בוגר למבצע "שני מגדים". לצד הצילומים של האלוף נועה, הוצג והרמטכ"ל, הופיעו מיתוגיות מיוחדת "הסיפור המלא במוסף הארץ". כן פורסמה כתבה מקדימה נוספת בעיתון "הארץ", מאות אורי לבלאו, ביום 27.11.08, שאנו היא כלל צילום של האלוף נועה ואיזכרה העובדה שהוא כינס בשכתו שני דיוונים בוגר למבצע "שני מגדים". לצד הצילומים של האלופים נועה ורoso, הופיעו מיתוגיות מיוחדת "הסיפור המלא מהר במוסף הארץ". יודגש, כי בשתי הכתבות המקדימות לא פורט כי "הארץ" יחשוף בכתבה במוסף "הארץ" את צילומי המסמכים המקוריים.

כתבہ מיום 26.11.08, מצ"ב בנספח 3 לכותב התביעה.

כתבہ מיום 27.11.08, מצ"ב בנספח 4 לכותב התביעה.

16.4. ביום 18.3.09 התפרסמה בעיתון "הארץ" כתבה מאות אורי לבלאו, תחת הכותרת "מסמךדים פנימיים בצה"ל: איתור גלעד שליט לא קיבל עדיפות עליונה". בכתבה זו כלל צילום של מסמך צבאי מסווג שבוינו סיכום פגישת עבודה באגף המבצעים בשנת 2006.

כתבہ מיום 18.3.09, מצ"ב בגטפה 5 לכתב התובעת.

17. מאז סוף שנת 2008 ועד ליום 15.12.09, לא יצא בלאו כל קשר עם התובעת, ואף התובעת לא יצרה עמו כל קשר.

18. **ביום 15.12.09 חרב עלמה של התובעת.** באותו יום, זומנה התובעת, טלפונית, לשיחת "במטה שירות הביטחון הכללי, עניין שמהותו לא הובחרה לה. התובעת ניסתה ליצור קשר עם בלאו, אך הוא לא היה זמין במספר ניסיונות התקשרות. ממכר משותף להם, הבינה אז התובעת כי הוא מצוי בטיפול ארוך בחו"ל עם בת זוגו ולא ניתן להשיבו טלפונית.

19. עם הגיעו לשיחת "במטה שירות הביטחון הכללי, נאמר לה שהשב"כ בודק את הדלפק החומרים לבלאו.

20. ביום 15.12.09 הודהה התובעת בפני חוקרי שב"כ, לאחר חקירה שערכה, כי היא זו שחדלהפה את המסמכים המשווים לבלאו. התובעת החליטה להודיע, בהזדמנות הראשונה, הוודה מלאה בכל מעשיה ולשורת פעולה באופן מלא עם חוקרי השב"כ והמשטרה.

21. בחודש ינואר 2010 הגיעו המדיינה לבית המשפט המתווי בת"א, כתוב אישום כנגד התובעת, בגין עבירות המיחסות לה כוונה לפגוע בביטחון המדיינה.

22. החל מיום 15.12.09 ועד ליום 23.11.11, שהתחלה התובעת במעצר בית מלא, תחילת בבית הוריה (3.5 שבועות) ולאחר מכן בדירתה השוכרת בת"א.

23. החל מיום 14.4.10, ובצוא בית המשפט העליון, אולצה התובעת לארח בדירות "משגיח" קבוע, מבין כמה קרובי משפחה שאושרו לכך. שבועיים וחצי לאחר כניסה של "המשגיח", ביקש שותפה לדירה לעזוב את הדירה (מן הטעם שלו לא יעדדה למגוריו 3 אנשים), והוא המשיכה לשכור את הדירה במימוניה המלא. יודגש, כי התובעת נשאה בדירתה בת"א, ולא שבה לביתה הוריה בירושלים, מכיוון שرك בתל אביב יכול המשפחה לעמוד בתנאי ההשגחה שנוצרו בצו בית המשפט.

24. משך עשרה חודשים מאז חודש אפריל 2010, היציאות הייחידות של התובעת מביתה, היו לשם התיעיצבות חד שבועית בתחנת המשטרה (ובנדיר: יצא להרופא או למס הכנסה). החל מחודש פברואר 2011 הוקלו במעט תנאי מעצר הבית, עם חתימת התובעת על הסדר טיעון שהקל משמעותית בסעיף האישום המקורי (בוטלה החשגה המתמדת, ואושרו 3 יציאות שבועיות בנוט שעתיים כל אחת, לשם התאזרחות). ההקללה המשמעותית בתוקף עד למועד בו החלła התובעת לרצות את עונש המאסטר שהוטל עליה (23.11.11, כמפורט להלן).

25. ביום 9.3.10, הפסיקה התובעת לעבוד בעבודתה מאז חודש אוגוסט 2007, באתר וואלה!.

26. ביום 8.4.10, בו הוסר צו איסור הפרסום על הפרשה, ערך ראש השב"כ מסיבת עיתונאים מותקשת במיוחד, בעניינה של התובעת. וכפי שדיווח עיתון "הארץ":

"בית המשפט התייר היום (חמיישי) לפרסום באופן חלקי את הפרשה הכתיתונית שעלייה הוטל איפול בחודשים האחרונים, ושגרורה דיווח נרתוב בכל תקשורת בחו"ל מאז סוף מרץ. מרלו הפרשא עומדת ענת קם, בת 23 מל' א'ב'ב, נגדה הוגש כתב אישום בעבירה של ריגול חמוץ. קם נאשם כי בהיותה חיילת בפיקוד מרכז שניים 2005-2007, ארגנה ברשותה מסמכים סודיים רבים זכי לאחר שחרורה העבריה כאלפיים מסמכים מסווגים, חלקם ברמת

סיווג סודיות ביזור לעיתונאי. לדברי ראש השב"כ, יובל דיסקין, "זה חלום של כל מדינה אויב לשיפר-ID על מסמכים מהסוג הזה".

דיסקין ערך הבוקר תדרוך נדריך לעיתונות וסייע כעיתונאי "הארץ", אורי בלאו, השווה כתע בחוויל, דושן בידי המשטרה והשב"כ לחקירה בפרשה. לדברי דיסקין, השב"כ חושד כי בידי בלאו נמצאים מסמכים סודיים שאחטם קיבל מקום. בספטמבר אשתקד הגינו השב"כ ונציג "הארץ", עוזי מיבי מוחר, לסייע שבסוגrhoו העביר בלאו לשב"כ כ-50 מסמכים מסודניים שהיו ברשותו. אולם לטענת דיסקין, השב"כ הושד שבשותה בלאו נמצאים עדין מסמכים סודיים ורכים. העתודה העיקרית שלנו היא החזרת המסמכים המטוגנים שנתרנו כדי שלא ייפלו לידיים עוינות", אמר דיסקין.

בתדרוך הבוקר לעורכים המקוריים של כל התקשות ולפרשנים ביטחוניים במטה השב"כ, אמר דיסקין כי "בראיינו, זו פרשיה חמורה מאוד מכחינת הנזק הביטחוני הפוטנציאלי שלה. הפרשה עד לא הסתיימה. אנחנו מחפשים את המסמכים ומה הם שיוחזו למدينة כדי שלא ייגרם נזק. כל משימותנו להגיע לכך בדרך נועם לא צלחו". לדבריו, לאחר שעוזי מוחר מסר תשובה שלילית סופית להסדר נוסף שהציגו באחthonה השב"כ ופרקיות המדינה לבלאו, החליט השב"כ להסכים להסירה חיליקת של צו הפרוסם בפרשא. במקביל, בכוונו לשנות את מדיניות השירות בפרשא ולנקוט צעדי חקירה נוקשים יותר בזמן הקרוב.

... תחילת הפרשה בכתבת חקירות נרחבת שפורסמה בלוא ב"הארץ" ב-28 בנובמבר 2008.

בכתבה הובאו ציטוטים וצילומים מתוך ישיבות מסווגות שהתקיימו בפיקוד המרכז ובמטה הכללי שעסקו בהנחיות ובאישור ממציעים למעצר מבוקשים בכירים בצפון הארץ המערבית. מהכתבה עולה, כי זהה לארישר ליחידות המבצעיות להפעיל הנחיות גמישות לפתחה באש. באופן שעלול להביא גם לחיסול המבוקשים בעת מעדרם. הכתבה אף כללה צילומים של מסמכים מסווגו כ"סודי בוחות".

בעקבות הפרוסם ב"הארץ", בקש הרומטכ'יל גבי אשכני סיוע בחקירה והדלה ובאישור המסתכנים. הייעץ המשפטי לממשלה דאו, מנוי מוחר, נערר לבקשו של אשכני ואישר לפתחה בחקירה משולבת של השב"כ, המשטרה ומחלקת ביטחון מידע בצה"ל.

... בתשובה לשאלת מודיעין היה מקומ לחזור את הROLFT המסתכנים כשל מה שפורסם הוגש על ידי "הארץ" לנגובה ואישר שם, השיב דיסקין: **"מצופה ממני להפעיל שיקול דעתן, כשאי ראתן שלא מדובר במקרה משפטים בנסיבות מיוחדות, אלא במסמך אונטטי סודי של הצבא שמהפרנסם, אי בודק."**

כתבה מיום 8.4.10, מצל"ב בנספח 6 לכתב התביעה.

27. **מדוברו של ראש השב"כ, כפי שהובאו בעיתון "הארץ", עליה כי הטירgger שהניע את הרומטכ'יל יותר מאוחר - את השב"כ והמשטרה, לחזור את הפרטומים של בלוא ו"הארץ", היה פרסומו של "מסמך אונטטי סודי של הצבא" בעיתון "הארץ".**

28. לאחר חתימת התביעה על הסדר טיעון, הוגש בתודש פברואר 2011 כתוב אישום מתוקן בנגדה. לאחר מכן נשמעו הטיעונים לעונש, וביום 30.10.11 ניתן גור דין של התביעה בבית המשפט המחויז בתי'א. על התביעה נגורו 4.5 שנות מאסר בפועל ו-18 חודשים מאסר על תנאי.
29. התביעה החלה לרצות את עונשה הכבד ביום 23.11.11, ככל נוה תרצה, לאחר שבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר, נזנחה.
30. בעקבות ערעור-שהגישה התביעה לבית המשפט העליון (ע"פ 8445/11), קוצר בשנה עונש המאסר בפועל שהושת עלייה, ל-3.5 שנות מאסר בפועל. וזאת, במסגרת פסק דין שני ביום 31.12.12.
31. למען הסדר הטוב יzion, כי ביום 12.4.10 חתמה התביעה על תצהיר מול עורך דין, לפיו היא מותרת על החסין המוקנה לה כ"מקור" של העיתונאי בלאו, ובקשת מבלאו להשיב לרשות המדינה את כל המסמכים שהוא קיבל ממנו.
32. עם התגבות נזקה של התביעה (לאור פסיקת בית המשפט העליון בעניין עונשה), מוגשת התביעה דין.

הטיעון המשפטי - מישור האחריות

33. הלכה פסוכה היא, כי "זהות לאסוף מידע כוללת בחוכמה מכללא את הצורך להגן על מקורות המידע. הדבר נובע מן הנסיבות של העיתונאים על מקורות המידע, מיחסם האמון החזוניים להשנת המידע וממן והשפעה המרעה העוללה לנבוע מן החוויה הכלתית מוגבל לגłów מקורות... ההגנה על מקורות המידע, הדורשה לצורך ביצוע התפקיד העיתונאי, לרבות ההגנה על כיבוד יחס האמון אשר על יסודם נמסר מידע תמורה הבטחה שהמקורה לא יתגלה, היא איפוא בגדר אינטרס של הציבור ולא עוניו הפארטיקולארי של העיתון או של העיתונאי הנוגעים בדבר".
- ב"ש 298/86 ציטרון נ' בית הדין המשמעתי של לשכת עורכי הדין במחוז תל-אביב, פ"ד מא(2) 337.
34. בעניין ת"א (מחוזי, ת"א) 1121-07 ליאורה גלט-ברקוביץ נ' ברוך קרא ואח' (מיום 15.11.11), נפסק: "בפסיקה הדוגש גם, כי שעיה שהמידע שמדובר בו הוא והוות של מקור, הזכות לחסין היא, בראש ובראשונה, של המקור, וכל עוד לא יותר עלייה, לא רשיין גם העיתונאי לעשות כן. ... אי חשיפת פרטי של מקור איננה רק זכות; היא גם חובה".
35. בעניין רע"פ 761/12 מדינת ישראל נ' מקור ראשון ואח' (ניתן ביום 29.11.12) נקבע בנוסף: "דומה, כי צמצום החיסין העיתונאי לשאלות ישירות שנשאל העיתונאי באשר למקור, כפי שפורה להעתים הלכה ציטרון, עלול שלא להגשים את החקלאות אשר לשמה נקבע מקום שגילוי מידע עלול להוביל לחשיפתו של המקור, ראוי כי יחול החיסין."
- קשה למזוע טעם של ממש להבחנה בין מידע שנתקבל ישירות מן המקור לבין תחומיות שצולמו בהמשך להזמנת הצלם על-ידי המקור ושיש בהן כדי לחשוף את המקור. ראי כי החיסין העיתונאי יחול על שני סוגים מידע".

36. התובעת רואה בעיתון "הארץ" ובכל-הנתבאים, כאחראים לשירים או שלוחים, לחשיפתה המקורי.
37. המובעת מסרה בדיון של בלואו דיסק נשלף ועליו מאות מסמכים מסווגים. היא דרצה ממנו כי עלום לא יגלה מהין הגיעו אליו המסמכים. המובעת עשתה כן בשל רצונה החד משמעי להישאר אונונימית, פן יוביל לה אם תגללה ברבים זהותה; ובשל ידיעתה כי מסמכים אלה הוצאו מן הצבע בהיותה חיילת בשירות חובה. נושא על כך, אך בשולי הדברים, המובעת בקשה שלא לחשוף את זהותה, בשל העובדה שככgent בראוניה היא קיימה יחסית עבודה קבועים עם לא מעט עיתונאים מ"הארץ".
- התובעת שbeta והתרעה בפניו בלואו, כי אסור לחשוטין שאיש מלבדו יידע על זהותה, ועל הייתה מקור למסמכים ולמידע.**
38. בפסק דין של בית המשפט המחויז בת"א, בעניין **גלאט-ברקוביץ**, הנזכר לעיל, חוותו **מספר עקרונות שהולמים גם את עניינה של התובעת**:
1. 38.1. בין עיתונאי לבין מקור, שלא מעוניין בחשיפת זהותו, נכרת למעשה סוג של חוזה.
 2. 38.2. התנאים הבסיסיים בחוזה מסוג זה הם, שהמקור מוסר לעיתונאי מידע, והעיתונאי רשאי לעשותו במידע שימוש,كري: לפרסמו לציבור, מבלי שימסור את זהותו של המקור.
 3. 38.3. מובן, שני הצדדים רשאים להוסיף או לגרוע, בהסכמה, תנאים מתנים שונים, באותו חוזה שהם כורטיים ייחדי.
 4. 38.4. השם העיתונאי את זהות המקור, עלול הוא להיחשב כمفחר חוזה וכחייב בפיצוי המקור על נזקיו.
 5. 38.5. בין העיתונאי לבין המקור נוצרים לא רק יחסים חוזיים, או מעין- חוזיים, אלא גם יחס "שכנות", יחס "קרבה", במובן המשפטי, כך שהעיתונאי חב כלפי המקור חותת זירות. גילוי פרטי המקור עשוי להיחשב כביצוע של עולה נזקית – רשלנות, לפי פקודת הנטיקון.
- 39. ובאשר להיקפה של חותת הזירות של עיתונאי כלפי מקור, נקבעו העקרונות הבאים:**
1. 39.1. ראשית, מובן, שעל העיתונאי להכיר באפשרות, שחשיפת המקור עלולה לגרום למקור נזק, לעיתים נזק דрамטי.
 2. 39.2. שנית, ברור מآلיו של העיתונאי מוטלת החותה הראשונית שלא למסור את שמו של המקור.
 3. 39.3. שלישית, על העיתונאי להימנע ממשירת כל פרט אחר, שייהיה בו כדי להסיגר את זהות המקור. לעניין אחרונו זה, אף ניתנה דוגמא: "כן, למשל, אין כל טעם לומר: 'אני לא מוסר לכם את שמו של המקור שלי, אבל הוא יושב בבניין העירייה, בקומת חמישית, בתדר 525, השולחן שלו והחלהן...'. בהקשר זה אין גם לפרסם פרטי מידע, המציגים אך ורק בידעתה המקור, שכן אז יונפה הזרוקו מידית אליו".
 4. 40. ייאמר, כי בנסיבות העניין הספציפיות של עניין **גלאט-ברקוביץ**, קבוע בסוף בית המשפט כי הנתבאים אינם אחראים כלפי התובעת, ואולם מעבר לכך שנסיבות עניינה של התובעת שונות בתכלית, הרי שעל פסק הדין בעניין **גלאט-ברקוביץ** הוגש ערעור לבית המשפט העליון (ע"א 9705/11) שקבע כיום לדין בסוף שנת 2013.

41. מאז יום מעכראה (15.12.09) מצויה התובעת בתוחשה קשה, שرك הלהקה והתעצומה, שנובעת מהעובדת שבלאו, ביחד עם עיתון "הארץ" וכמה מעובדיו בעט הרלוונטי, לא שמרו עליה כמקור עיתונאי.

במיוחד אמרוים הדברים בכל הנוגע לחוב חזווי לשומר על חיסין המקור ובכל הנוגע לרכיב של תובת זהירותה הניל, שתואר כחובה "להימנע ממשירת כל פרט אחר, שיהיה בו כדי להסגור את זהות המקור".

42. תוחשות קשות אלה מוגבשות עתה לטענות משפטיות, וזאת על סמך מידע שהובא לידייתה של התובעת רק לאחר יום מעכראה.

43. ביום 30.11.08 פרסם העיתונאי, החוקר והבלוגר (סא"ל מיל) יהונתן דחות-הליי כתבה, שכותרתה: "הפרורת' בלשנת אלוף הפיקוח?", ובها נאמר בין היתר כך, בהתייחס לכתבה מיום 28.11.08:

43.1. "גינויו המסמכים שפרסם אורי בלוא עשו למד עוד כי "הגbron העמוק" עליו הוא נישן נמצא באטיות גנבה, במפקרת פיקוד המרכז, ולו (או לה) גישה לשכת מפקוד פיקוד המרכז או הרשות לעיבוד המתחשב של הלשכה. המכנה המשותף של המסמכים שחשף אורי בלוא (על פעילי השמאל והסיכון הממוקד) היו פיקוד המרכז. שניים מהם נכתבו במפקרת פיקוד המרכז ואחד נשלח למפקד פיקוד המרכז האלוף גדי שמנி. לשכת מפקוד פיקוד המרכז הינה הגווע והיחיד שקיבל את כל שלושת המסמכים".

43.2. "מצילום המסמכים המופיעים בעיתון הארץ ניתן ללמידה, כי אין מדובר בעותק המקורי שנשלח לדודר מלשכת הרמטכ"ל למפקד פיקוד המרכז, או בעותק הדודר האלקטרוני שתוקף בלשכת פיקוד המרכז, שכן על המסמכים אין סימני קיליבים או תירוד ואין מופיעה הותמת המצינית את מועד קבלת המסמך. והנחה היא שעיתון הארץ לא מחק סימנים אלה מותך וצונטו לשמוד על אותנטיות המסמך. בנסיבות אחרות בהם רצה להסתיר את המקור בחר עיתון הארץ למתוך בצעע שחור את הכתוב ולא להעלותו בכלים גרפיים של תוכנת מחשב".

43.3. "המסמכים שפרסם בלוא עשוים לשפוך אוד על המגניע של "הגbron העמוק" הפעול ככל הנראה במפקרת פיקוד המרכז. סביר להניח, כי "הגbron העמק" מעוניין, באמצעות המסמכים, לסקל את פעילות מערכת הביצחון נגד "גזרמי השמאלי" (כפי שמצוין במסמך) ולעוזר בקיות ציבורית נרחבת בישראל וכבועלם נגד מדיניות הסיכון הממוקד של צה"ל נגד פעילי טרור".

43.4. "הערכה ראשונית של הממצאים - לחלק הארץ אורי בלוא מקו כבל הנראה במפקרת פיקוד המרכז, למקרה נowy של ממכרים ויגשים בוחן, אם באמצעות הרשות או ברוך בתי תוקית, בביטחון של לשכת אלוף פיקוד המרכז האלוף גדי שמנி. המגניע להעברת המסמכים לאוריו בלוא היו ככל הנראה על-מנת לקדם סדר-יום פוליטי. המקור היה פעיל לפחות עד לפני חודשיים-שלושה".

כתבה מיום 30.11.08, מצ"ב בגשוף 7 לכתב התביעה.

44. כך עולה, כי יוםים בלבד לאחר פרסום כתבה בשם "מכירת חיסול", הבין מי שעיין היטב בכתבה זו, כי "לכתב הארץ אורי בלוא מקו כבל הנראה במפקרת פיקוד המרכז".

45. לא זו אף זו. בחודש Mai 2010 התבטאה, באופן נדיר, הצנזורי הראשית אל"ם סימה ואקנין-גיל), במסגרת כניסה לתקורת צעריה, והיא טענה ממורשות, בקשר לתובעת, כי היא ייעצה למערכת "הארץ" שלא לפרסם את צילומי המסמכים שמרשתית העבירה לבלאו (אשר פורסמו בכתבה), וזאת כדי לשמור על המקור (מרשתית). אל"ם ואקנין-גיל העדתה כי מדובר בחלק ממערכת היחסים שלא עם

אבי זילברברג (ראש מחלקה החדשות דא) ולא בפועלה. רשות שנעשתה מותוקף תפקידה. מאוחר יותר הבהיר אל"ס ואקנין-גיל לאותו ואלה (במה שפורסם כ"הבהיר" מצדה):
 "באירוע המדובר, לאחר שנדרקה הכתבה ואושרה לפרסום, ולאחר שהונגו לי המסמכים לבדיקה מהם לדעתי ניתן היה להבין מעל כל ספק את מקור המידע, ובמסגרת מערכת היחסים בין הציגורה לבין כלי התקשורות בארץ, ביקשתי להבהיר מסר לעורך, שישקול מוחדר את פרסום צילום המסמכים. באירוע לא דברתי ישירות עם אבי זילברברג".

כתבہ מיום 27.5.10, מצ"ב בנספח 8 לכתב התביעה.

46. העיתונאי אלון פרטיקו סיקר אף הוא את הדיון בו נטלה חלק אל"ס ואקנין-גיל, והוסיף משלו:
 "לדברי ואקנין-גיל, הציגורה החבאייה מנעה להציג לעתים עיתונים מלכצע טיעויות עובדיות או טיעויות בשיקול הדעת. ואקנין-גיל הוסיפה כי לדעתה, 'בלאו עשה שימוש קצת בעיתוי בחומר, ולוז רך בשל העובדה שהוא נורא ורזה להראות שבידיו יש מסמכים', ופירסם אותו בעיתון. אפשר היה לפחות את הכתבה בלי לפרסם את המסמכים' [אי פרטיקו, "תהייו זהירים", העין השביעית, 26.5.10]."

כתבہ מיום 10.5.10, מצ"ב בנספח 9 לכתב התביעה.

47. מר חנן מלמד שימש כעורך עיתון "הארץ" בין השנים 2004-1991. ביום 9.1.10 פרסם מרמרי מאמר באתר העין השביעית, שכותרתו "מקורות זה לא רק מיט" ובו נימה את המורכבות ואת שברירות הזיקה שקיים בין העיתונאי לבין המקור, בהקשר לכתבם שפרסם "הארץ" ביום 28.11.08. מרמרי מצא לנכון לכתב את הדברים הבאים:

47.1. "החויבה הראשונה של עיתונאי היא לא לחסוף את המקור ולהגן על שלונו. גודם שמורלייך חומר מסוכן מתוך מערכת הביטחון לocket על עצמו סיכון אישי עצום. העיתונאי, מצור, חייב לטשטש להלוטן את זהות המקור ולמתחות כל רמז שלול להוביל אליו; לא רק למנוע זיהוי אפשרי של המקור ברבים, אלא גם לנגן עליו אפשרות שתיעיר נגדו חקירה פנימית על ידי גורמים מקצועיים בעלי סמכיות חקיה רתבות ומושכלות."

47.2. "אוכור קיזומם של מסמכים סודיים בידיו הכתב היא טעות קשה"
 47.3. "אין לי ספק כי ניתן היה לספר את הסיפור שהחפرسם במסוף "הארץ" ללא כל אזכור של המסמכים. אבל גם אם היה הדבר לאוכרים, ניתן היה לעשות זאת באופן שהמערכת החבאייה לא תודע שימושה עין בהם, ובוודאי לא שימושו מהזיך בהם. במבחן הזה, פרסום המסמכים המזולמים היה טעות משוערת, שימושו הראשונה והכמעט ודאית – חיסול מוקד של המקור.

הכתב היה חייב לעמוד על כך שלא לפרסם אף אחד מן המסמכים שבידייו, ובוודאי שכן חיבים היו להזב ערבי המשופף והעיתון. כל יסוד בעבודת עיתונאי ועיתון הוא הימנעות מפרסום מידע רגש שפרסומו עלול לפגוע בצדאות קרובה במקודם, יהיה מניען אשר יהיה ותהייה התנהגותו אשר תהא."

מאמר מיום 9.1.10, מצ"ב בנספח 10 לכתב התביעה.

48. במהלך אירוע "שבת תרבות" בראשית חודש יולי 2012, ציינה כב' השופטת (בדימוס) **דליה דילני**,

אשר משמשת גם כנשיאת מועצת העיתונות, בפני המראיין רועי כץ:

"אם אתה שואל אותה? לא שמרו טוב על המקור (ענת קם). השב"כ הגיע למקור כי הארץ פרסמו

את המסמך. שמרו את ענת קם, אולי לא בכוונה"

(цитוט מתוך כתבתה של מיה מנע "דורן: עיתון הארץ לא שמר על ענת קם", אתר

NRG ערבית, מיום 7.7.12).

כתבת מיום 7.7.12, מצ"ב **בנספח 11** לכתב התובעת.

49. בנוספ', מדיוון שנערך בבייחמ"ש העלינו בעתירה לגילוי ראיות שהגיעה לתובעת (בשי"פ 4141/10), עליה

כי במסגרת חקירת החדפה הסתייעו רשות החוקיר, במסמךם שהתקבלו מבלאו.

לאחר בדיקת העניין, הסתבר לתובעת כי בלאו ו/או עיתון "הארץ" ערכו הסכם עם השב"כ, בכל הנוגע לשמרות זכויותו של בלאו ולהשחת מסמכים שנמצאו ברשותו.

لتובעת הסותר, כי במסגרת הסכם מיוחד זה, שנחתם באמצע חודש ספטמבר 2009, לא הותנה כי המסמכים אשר עברו לידי למדינה, לא ישמשו לאייתור המקור. כל שנאמר הוא, כי מסמכים שיועברו ע"י בלאו, "לא ישמשו פראהיה בהליך משפטי נגד החשוד בהדפה". כך עלה, כי בה במידה ש"הארץ" טרח לשמור על זכויותו של בלאו, הוא הפיקר את המקור של בלאו (התובעת).

50. כן הטעו לתובעת, לנוכח חילופי הדברים במהלך הדיון בשבי"פ 4141/10 (יום 22.7.10), כי אילו בלאו היה מקיים את ההסכם שהוא כרת עם השב"כ בחודש ספטמבר 2009, ואכן מפקיד בידי השב"כ את המסמכים הסודיים המוצאים ברשותו, לא היו משתמשים במסמכים אלה כנגד התובעת. על כן, החלתו של בלאו להפר במידען את ההסכם מול השב"כ, הביאה להחזרה ניכרת במצבה של התובעת, שכן משמעות הדבר הייתה שימוש בכל אותם המסמכים (ולמעשה, רובם המכirus של המסמכים) כנגד התובעת: אם בבחירת סעיף האישום ואם בניסוח כתב האישום עצמו. וכפועל יוצא, השילכה הפרת ההסכם מצד בלאו, גם על עונשה של התובעת בהליך הפלילי שהוגש נגדה.

51. התובעת טועה, כי החיצות והמידוע המובאים לעיל מוליכים לידי מסקנה חד משמעית, כי **בנסיבות**

העינוי המינוחדות, הפר בלאו את ההסכם שהוא כרת עם התובעת, וכן בן הפרו הנתבעים את חובת

הზירות הנזקית כלפי התובעת. וזאת, בין היתר, בשל הידע המוחדר של הדברים/כותבים ושל

הניסיונו האישי והמקצועי של כל אחד מהם.

52. כן טועה התובעת, כי **במוסדים הרלוונטיים** שבהם היא מסרה את החומרים לבלאו, הרי שביעיתו 'הארץ' לא הייתה כל ניהול כללי או פרטני, בכתב או בעל-פה, בעניין שמירה על חסינום של מקרים ו/או מסמכים, ולא הייתה כל ניהול או פיקוח מצד העורכים על הכתבים בעניין שמירה על כללי זהירות בעבודה עם מקורות ו/או מסמכים חשויים, ועל כן - כל כתב נהג בעניין זה, ככל העולה על רוחו.

וזאת, גם לנוכח העובדה המצער של הפרקליטה ליאורה גלט-ברקוביץ, כפי שהודה הנטבע עמו:

שוקן במסגרת דיויני הוחכות בעניין גלט-ברקוביץ

מדובר בתמונה עצומה וגדינה, בהינתן העובדה שעיתון "הארץ" מחשיב עצמו כעיתון נחשב ומוביל אשר לחם חוקו ונשمت אף הינס קבלת מידע רגיש מקורות שונים.

53. למרבה הצער, יתכן שהוא אף הטעם לכך שלאחר הפגיעה הראשונה ביניהם, בה מסרה התובעת לבלאו את הדיסק הנשלף, בלאו יצא עמה קשר מן הטלפון הנידח הפרטיו שלו לטלפון הנידח הפרטיו שלה (אם בשיחות ואם ב厶רונים, מספר רב של פעמים).

בכך שלא נקט כל אמצעי זהירות לעניין התקשרוותיו הטלפונית (בשיחות וב厶רונים) עם התובעת, ולא הקפיד כי כל התקשרות עם התובעת תיעשה מטלפון "בטוח" (למשל, זהה שאינו רשום ע"ש בלאו או משוייך לו או למערכת "הארץ") - התרשל לבלאו כלפי התובעת.

54. התרשלותו של בלאו מתבלטת מאוד, לאחר שהוא עצמו התעסק בכתיבה עיתונאית בנושאים בייטחוניים וצבאיים, זה בעיתון "הארץ" (2005 ועד היום) והן בעיתון "כל העיר" (2002-2000).

כזה, ידע לבלאו היטב כי השלונות (כח"ל, שב"כ, מטרה) עוקבים אחר דילופות של ממשיכים מסווגים לעתונות. בלאו ידע כמובן כי המסמכים שהועברו לו ע"י התובעת, הועתקו מתוך הצבא, במסגרת תפקידיה של התובעת כפקידה בלשכת אלף פיקוד המרכז.

55. לעניין הפרת חובת זהירות המוגברת של בלאו ועיתון "הארץ" כלפי התובעת, תפנה התובעת למידע שנודע לה רק בדיעד, ולפיו, מספר ימים לאחר פרסום הכתבה "מכירת חיסול" (28.11.08), פנה אל בלאו רמי'ח תקשורת ביחידת דובר צה"ל, אל"ם עופר קול, בוגר לבקש מהשביב את המסמכים המשועגים. אל"ם קול עשה כן לבקשת מיוחדת של רמי'ח ביחסן מידע באותה עת, אל"ם מוטי מרדייקט. בלאו סירב פעמיים לבקשת זו (בשתי שיחות טלפון שקיים עם אל"ם קול וכן מסר לאליים קול כי במערכת העיתון מתנגדים לכך. על עמדת אהרונה זו חזר סגן עורך "הארץ" אותה עת, בשיחה נוספת עם אל"ם קול.

56. לעניין הפרת חובת זהירות המוגברת של בלאו כלפי התובעת, תפנה התובעת לכך שבשנת 2002, בעת שבלאו עבד כעיתונאי בעיתון "כל העיר", נידונה חילת שירותי כפקิดת לשכה באחת מהמפקדות ברצעת עזה, ל-35 ימי מחבות בפועל, באשמה שהדלפה **לבלאו מסמכים מסווגים** ובהם סיכומי תחקירים ודוחות מודיעין, אשר שימושו את בלאו לפרסום ממצאי תחקיר בוגר למקרה של הטענת מטען חבלה בחאן יונס בעתו נהרגו חמשה ילדים פלסטינים, וכן לפרסום מסמכים נוספים נספחים הקשורים באוגדת עזה וביחידותיה.

57. התובעת תוסיפ ותטען, כי בלאו אף ידע היטב, כי עבור פרסומים שככלו את המידע אותו היה העבריה אליו, הוא עצמו ופרסומייו השונים היו מושא למעקב מיוחד של השלטונות, בשל "הצלהתו" רבת השנים לפרסם מידע צבאי מסווג. גם בשל כך, הייתה מוטלת על בלאו חובת זהירות מיוחדת ומוגברת כלפי התובעת (כמקור), בכל הנוגע לפרסומים הננסכימים על מידע מסווג שהוא קיבל ממנה.

58. בהדבק בדברים זה, תפנה התובעת לשני פרסומים של בלאו, אשר תיארו פעילות ספק-חויקות במערכת הביטחון שנגעו לפיקוד מרכז. בפברואר 2002, פרסם בלאו, יחד עם יוסי סעידוב, כתבה במקומון "כל העיר", שעל-פייה חיילי היחיל החדרי ריססו בכדורים גופות שוטרים פלסטינים שבהם ביצעו וידוא הריגה והצטלו עם גופת מחביל פלסטיני שסיגריה נתבחה בפיה. הכתבה התבבסה על תחקיר פנימי של צה"ל שהגיע, בין היתר, לפיקוד מרכז. בינואר 2004 פרסם בלאו ב"כל העיר" כתבה

שלפיה רכו שב"כ הורה להפוך פועלת מעוצר לפעולת חיסול. כתבה זו התבססה על תחקיר חטיבת שומרון שהגיע, בין היתר, לאלו פיקוד מרכז.

59. לא זו אף זו. גם כאשר יצר השב"כ קשר עם בלואו (כבר בחודש אוגוסט 2009), זהה האחרון ידע היטב, ובוואות, שהוא תחת חקירה בגין לכתבות שפרסם בתגובה המסמכים מאט התובעת, הוא לא טרח ליצור כל קשר עם התובעת ולהעמיד אותה על תМОנת המציגות שהתחוותה למול עיניו ועל השלכויותיה לגבי התובעת.

בלואו או כל גורם אחראי או מייעץ אחר בעיתון "הארץ", שבودאי היה מודע לפניהו השב"כ אל בלואו, לא טrhoו לשיא לתובעת עצות מפיו של בעל ניסיון האמור להן בכל מדובר על המקור שמסר בידיו מסמכים מסווגים. וזאת גם במהלך ספטמבר 2009, בו נחתמה "מסגרת הסכומות" בעניין בלואו, ובו מסר בלואו לשב"כ חלק מהמסמכים שקיבל מהתובעת.

60. כאן ייאמר בהՃגה, כי ביום 23.9.09 מסר בלואו לשב"כ כ-50 מסמכים מסווגים, **במחיצתם מסמכים** שייצאו מלשכת אלף פיקוד מרכז. מסמכים אלה נכתבו בין התאריכים 23.9.06-29.5.07, עת התובעת שירתה בלשכת אלף פיקוד המרכז. בלואו מסר לשב"כ 50 מסמכים מסווגים בלבד, ובעשהנו כך הוא ידע היטב כי בכך הוא מפר את החסכם שנכרת מספר ימים קודם לכן, בין לבין שב"כ.

61. התובעת ותוסרף ותטען כי הכרתי לבחון את נסיבות עניינה על רקע הפער הגadol בניסיון ובמיומנות בענשו "מקורות עיתונאים", אשר היה קיים בין התובעת (שהפכה להיות "מקור עיתונאי" לראשונה בחיה) לבין בלואו ועיתון "הארץ", הנושאים בקרבת ניסיון רב בשנים ובאופן עם מקורות עיתונאים ועם חשיפות של פרשיות וגיושות.

- התובעת טועה, כי מכיוון שכח הם פניו הדברים, ומכיון שהיא עצמה מעולם לא העבירה קודם לכך מידע לעיתונאי (בקשר הדברים של "מקור" לפרסום של מסמכים צבאים מסווגים), הרי שעל הנتابעים חלה חובה מוגברת כלפיו, המתפרש לא רק על שמירת המסמכים המשוגרים שעבירה התובעת לבלאו, אלא גם על שמירה על חסינה כמקור, וזאת - ביחס ישיר לריגישותו של המידע ולסודיותו הצבאית.

62. בלואו וכל הנتابעים התרשלו התרשלות מרוחיקת-לכט כלפי התובעת, תוך רמייה של כל אמת מידה משפטית, עיתונאית, אתנית ואף - מוסרית. התרשלות פושעת זו, שהגעה עד כדי התנכרות יוצאת דופן לזכויות הבסיסיות והחומיות ביותר של התובעת, הסבה לה נזקים חמורים ביותר.

63. בנסיבות העניין, מתקיים קשר סיבתי בין מעשי הנتابעים ומהדיליהם, לבין הנזקים שהוסבו לתובעת. הנتابעים, עיתונאים סבירים, היו צריכים לצפות כי התרשלותם תביא לנזק שנגרם לבסוף לתובעת. בסיטוב העניין, יהיה זה הokin וצדוק שתוטל על הנتابעים אחריות למעשיהם ומהדיליהם, וזאת נכון העובדה שהnezקים שנגרמו לתובעת כתוצאה מעשי הנטבעים ומחדליהם, היו ניתנים לצפיה סבירה על-ידי הנتابעים, וכן יחסית הקרבה והשכנות בין הצדדים.

64. התובעת טועה בחדך דברים זה, כי בנסיבות העניין המיחודה, בלואו יותר הנتابעים היו צריכים לצפות את חקירותה ואת מעכרצה של התובעת, לנוכח פרסום הכתבות ותוכן הכתבות. זאת הן לנוכח רגשות המידע שנחשף, הן לנוכח פרסום המסמכים המשוגרים בכתבבה "מכירת חיסול", הן לנוכח ניסיונו האישי של בלואו, הן לנוכח פרשנות שונות טרם מקרה **גלאט-ברקוביץ** והן (ובמיוחד) לנוכח פרשת **גלאט-ברקוביץ**, במסגרת הוגש כתוב התביעת ביום 28.1.07 (זהינו, כמעט שנתיים! לפני

הפרסום הראשון נשוא תביעה זו).

בתוך כך תען התובעת, כי אנשי תקשורת מיומנים וותיקים, הנتابעים היו מודעים למקורים רבים שבهم נפתחה חקירה לאיתור מדיף, אף בוצעו האזנות לעיתונאים, עד טרם שיתחנש הראשונה של הانبעת ובלאו כאמור לעיל.

65. כל הנتابעים אחראים כלפי התובעת: הנتابעת 1 הינה החברה שמחזיקה בעלות על העיתון שבו

פורסמו הפרסומים נשוא תביעה זו. הנتابע 2 שימוש - אוזחמים - עיתונאי "הארץ".

התובעת התקשרה בהסכם מול הנتابע 2 וכפועל יצא היא התקשרה בהסכם עם עיתון "הארץ" ועם כל האחראים לפעולותיו המڪוציאיות של בלאו. הנتابע 3 שימוש אוז חיים כמויל העיתון.

הנתבע 4 אחראי כלפי התובעת בתור מי ששימש בזמנים הרלוונטיים, כראש מחלקות חדשות והתקקרים בעיתון "הארץ" והיה אחראי, בפועל ובכוח, על פעולותיו המڪוציאיות של בלאו. אחוריותו של הנתבע 4 כלפי התובעת, מתחזקת ומתעצמת גם לנוכח דבריה של הצנזורה הראשית בחודש Mai 2010, כמפורט לעיל בתביעה זו.

66. בנוסף ובה בשעה, בלאו ועיתון "הארץ" הפרו את ההסכם שנפרת עט התובעת כ"מקור", ובכל מקרה הם קיימו את ההסכם בחומר תום לב ובדרכן שאינה מקובלת. בלאו ועיתון "הארץ" הפרו את התcheinבות החזותית כלפי התובעת שלא לחפש מקור למידע שיפורסם על ידם.

בזהבך דברים זה ייאמר, כי הנتابעים לא תהיינו עם התובעת בנוגע לתוכן הכתבות ולפרטיהם שיופיעו בהן, ולא גלו לה כל פרט בנוגע לכך. עיתויי פרסום הכתבות, יותר מכך - תוכן הפרסום, היה בשליטה מוחלטת של הנتابעים.

67. בלאו ועיתון "הארץ" הפרו את ההסכם שנפרת עט התובעת כ"מקור", ובכל מקרה הם קיימו את ההסכם בחומר תום לב ובדרכן שאינה מקובלת, בכך שהחליטו לפרסם שורה של פרסומים הננסכים על המנסכים המשווים שהעבירה התובעת לידי של בלאו, וזאת בסמיכות זמניות צפופה יהשית, ובאופן שעורר חשד סביר (אם לא מעלה מכך) כי מסמכים מסווגים אלה הגיעו מאותו המקור.

68. התובעת טוענת, חד וחלק, כי אילו היה בלאו פונה אליה ערבית פרסום הכתבות ושאל אותה (בhinnten האזהרה החמורה שהיא השמיעה באזניינו בנסיבות הראשונה, בכל הנוגע לאי גילוי זהותה ולרצוננה שלא להיחשף מקורו), האם היא מוכנה כי "הארץ" יחשוף מסמכים צבאיים מסווגים שיצאו מתוך לשכת אלוף פיקוד המרכז בעת שהיא שירתה שם, או עסקו בעניין מסווגים בפיקוד המרכז בעת שירותה הצבאי, היא הייתהעונה מיד **בשלילה נחרצת**, שהרי מסמכים מסווגים אלה נשוא תאניך ספציפי, ונקשרו על פניהם לאלו פיקוד המרכז שבלשכתו שירותה התובעת.

69. לסיום פרק האתירות, תפנה התובעת לכך שבלאו וכל הנتابעים הפכו חובה החוקה בסעיף 22 לתקן האתיקה המڪוציאית של מועצת העיתונות בישראל, הקובע כי –
"לא יגלו עיתון ועיתוני מידע שנמסר להם בתנאי שיישאר חסוי ולא ייחספו זהותו של מקור חסוי אלא בהסכםתו של המקור".

ההלה הפסוקה קובעת כי תקנון האתיקה המڪוציאית מהוות אמת מידה לבדיקת סבירות התנהגותו של עיתונאי. בזמן רגולונטיים לתביעה זו, היה עיתון "הארץ" חבר במועצת העיתונות וקיביל על עצמו את תקנון האתיקה המڪוציאית. הפרת סעיף 22 לתקן זה, מלמדת גם היא על עצמת התרשלותם של הנتابעים, על חוסר הסבירות שבתנהגותם, ועל החומרה היותר שבחפרת ההסכם בין בלאו לבין התובעת.

70. **החולת סעיף 41 לפકודת הנזיקין:** התובעת תטען, כי לא הייתה לה כל ידיעה, פאו לא הייתה לה יכולת לדעת, מה היו הנסיבות, שגרמו לאירועים נשוא תובענה זו, אשר הביאו לנזקיה, וכי הנזקים נגרמו על ידי דברים שלנתביים הייתה מלאה עליהם, וכי האירועים מתישבים יותר עם המשקנה שהנתביים לא נקטו זהירות סבירה מאשר עם המשקנה שהם נקטו זהירות סבירה, ולפיכך חל הכלל של "הדבר מדבר בעד עצמו" ועל הנתביים נטל הראיה שלא הייתה התרשלות מצדיהם, כקבוע בסעיף 1 לפకודת הנזיקין.
71. למען הסדר הטוב תציין התובעת, כי 3-4 ימים לאחר מעצרה ביום 15.12.09, היא נפגשה עם ב"כ עיתון "הארץ", עוזי מיבי מוזר, במשרדו (לאחר קבלת אישור מיוחד לצאת מביתה), והוא אמר לה כי הנושא 3 בקש ממנו להיפגש עמה. התובעת זוכרת את הפגישה כריקה מתוכן אמיתית, ומכל מקום - לא נוצר כל קשר בין התובעת לבין עוזי מוזר לאחר אותו היום.

הטייעון המשפטי - מישור הנזק

72. חשיפה של התובעת מקורו של בלao, הסבה לה נזקים עצומים.
73. התובעת מעולם לא העלה בדעתה כי בלao והנתביים, ביחיד ויחוד, יעשו מעשים ויחדלו מחדלים שיביאו בסופו של דבר לחשיפהה מקורו עיתונאי.
74. החל מיום מעצרה נאלצה התובעת לשכור את שירותיהם של עורך-דין, על מנת לקבל ייצוג משפטי מול האישום החמור שבו היא נחשדה, ולימים הואשמה. התובעת שלמה לעורך דין, סך כולל של **420,000 ₪** בגין הייצוג בהליכים הפליליים, החל מיום .15.12.09.
75. החל מחודש אפריל 2010, נאלצה התובעת לשלם שכר דירה מלא כושורת, כאשר לא ניתן היה להכנס לדירה זו שותף נוסף, כל זאת בשל ההכרתא לארכ בדירה זו, משגיח קבוע, 24 שעות-ביממה, 7 ימים בשבוע. אשר על כן, **מחודש אפריל 2010 ועד לחודש נובמבר 2011**, שלמה התובעת סך כולל של 78,500 ₪ בגין שכר דירה, כך שהנזק שנגרם לה עומד על מzdת מסכום זה, **39,250 ₪**. על כך נוסף 8,100 ₪ בגין תשולם ארנונה ודמי ועד בית בתקופה זו, כך שהנזק שנגרם לה עומד על מzdת מסכום זה, **4,050 ₪**.
76. נכון ליום מעצרה, השתכרה התובעת כתובת בראנזיה באתר **וואלה!**, סך של **6,460 ₪**. התובעת עבדה במקומות זה, החל מיום 20.8.07, והייתה צפופה להמשיך ולהתקדם, מקצועית וככללית, שכן כך נמסר לה מפני העורך הראשי של **וואלה!** דאז, מר אבי משולם. התובעת נאלצה להפסיק לעבוד באתר **וואלה!** ! עם החומרת תנאי מעצר הבית, ובמהשך - עם כליאתה. יכולה לעבוד לאחר מכן, עם החומרת תנאי מעצר הבית, ובמהשך - עם כליאתה. הנזק שנגרם לתובעת בגין 62 חודשיים של אובדן הכנסתה (ימים 1.3.10 ועד לתום תקופת המאסר הצפואה, 23.5.15) בהם היא הייתה, או תהיה מנועה, מלעבוד ולהשתכר לפחות את השכר אותו השתכרה בחברת טלטול עורך תקשוב בע"מ (העסק הפורמלי באתר **וואלה!**), שהוא : **400,520 ₪** (丢了的估价加上了他被关在监狱里的损失，即62个月的工资) .

77. התובעת מעריפה-כ-יינדרשו לה 12 חודשים נוספים, לאחר שחרורה ממשר, על מנת להסתגל מחדש לחיים ורגלים ושגרתיים, והוא טעונה לנזק של **108,264 ₪** (12 חודשים X השכר המוצע במשק לשכיר, כפי שפורסם ע"י למ"ס נכון ליום הגשת התביעה דן, 9,022 ₪).

78. ביום מעצרה, שילמה התובעת שכר לימוד בגין שנת הלימודים השנייה באוני ת"א, בסך כולל של **6,034 ₪**. שכר לימוד זה ירד לטמיון, לאחר ששחרעת לא יכולה להמשיך וללמוד באוני ת"א החל מיום מעצרה ולנוכח מעצר הבית בו שהתה החל מאותו היום. התובעת תוכל לשוב וללמוד לתואר ראשון בהיסטוריה ופילוסופיה באוני ת"א, רק לאחר שחרורה מהכלא.

79. החל מיום מעצרה (15.12.09), וביתר שאת - מיום חישיפת שמה של התובעת באמצעות התקשורות, לאחר הרשת צו איסור הפרסום (8.4.10), והמשך בניהול המשפט הפלילי עד לגזר הדין, חווית התובעת ומשפטתה הקרכבה פגעה אישית קשה ביותר, שמהם אותן למרמס וモquia את התובעת בשער בת רבים. כל זאת, הן במישור "השפיטה הציבורית" (בידיעות ובמאמרים רבים באוניברסית, וכן במסגרת תגוביות [TALKBACK] רבות מספור לכל אותן ידיעות ומאמרים, ובאופן יוצא דופן: מסיבת העיתונאים שכינס ראש השב"כ דאז), והן במישור הפרטני היומיומי. התובעת ואביה העידו על כך במסגרת המשפט הפלילי. התובעת אף נאלצה להגיש עתירה לבג"ץ נגד יו"ר ועדת חוקה, חוק ומשפט בכנסת, על כך שזה האחרון מנע (בשל שיקולים אידיאולוגיים) תיקון לחוק העונשין אשר היה עשוי להקלה בעונשה של התובעת במסגרת הליך הערעור לביהם"ש העילון.

80. מן הרואין להפנות כאן לסעיף 11 לפסק דין של כב' השופטות ארבל, בערעור שהגישה התובעת לביהם"ש העילון על חומרה עונשה (ע"פ 8445/11):

"לא יכול להיות חולק שהמערכת נשפטה ונענשה על מעשיה גם בזירה הציבורית,
מחוץ לכוחלי בית המשפט. היא ובני משפטה שילמו מחיר אישי כבד, כפי שעולה
בין היתר מעורתו וمعدתו של אביה. המערעת נאלצה ותיאלץ לנרא כל חייה
לחיות עם הוירמי הקשה שנוצר לה בעקבות הפרשה".

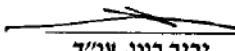
81. למרבה הצער, התובעת מביטה כיום בעיניים כלות ובחוסר אונים על העתיד הצפוי לה לאחר שחרורה מהכלא. לעד תיאלץ התובעת להסביר, להצדק ולהתנצל בגין מעשיה מקורו לעיתונאי. כל אדם אותו תפגוש, כל מקום אליו תגיע, כל עבודה שאליה תפנה, תמיד תיאלץ התובעת להתמודד עם המבטאים, התמייחות, הספקות והסרובים. נזק זה מוחמר עד יותר בעידן הדיגיטלי בו אנו חיים, ובහינתן העבודה ששם ומעשיה של התובעת מצוים בפרסומים רבים מספור במרחב (אינטרנט). זאת מעבר לכךם ההרשעה הפלילית ולעבידת הרישום הפלילי שמילא מונעים מההתובעת מהגשים את עצמה.

82. בית המשפט הנכבד יתבקש לפסוק לטובת התובעת פיצויים מוגברים ואף פיצויים עונשיים, לנוכח מידת העול שנגרם לה, וגם על מנת לשקוף את מורת הרוח כתוצאה מהתנהגותם המועלות של הנتابעים.

83. הtoutובעת מעיריצה את הפגיעה האישית הקשה בה ובmeshפחתה, ואת הצעה, הסבל ועגמת הנפש שנגרמו לה כתוצאה ממעשי הנتابעים וממחדריהם, ובכל זה –
- 83.1. שלילת חיורותה ופגיעה אונשתה בה;
 - 83.2. פגיעה בכבודה העצמי, כבודה אדם;
 - 83.3. פגיעה בפרטיותה;
 - 83.4. פגעה באוטונומיה של רצונה הפרטוי;
 - 83.5. פגעה בשמה הטוב;
- בסך כולל של 3 מיליון ₪.**

סכוםות וסעד

84. משיקולי אגרה, עותרת התובעת לחייב את הנتابעים בגין כל הנזקים המפורטים לעיל, בתשלום של **2,600,000 ₪.**
85. בבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה לאור הסעדים המבוקשים.
86. בית המשפט הנכבד יתבקש לזמן את הנتابעים לדין ולהיכיבם בתשלום הכספיים הנדרשים כאן, כשם נושאים הצמדה וריבית מרובה, מיום הוצאות העילה ועד ליום פסק הדין.
- בית המשפט הנכבד יתבקש לחייב אישית את התובע 2 בתשלום חלק ניכר מן הסכום הנتابע, לנוכח **תפקידי** המוחדר בجرائم העול האדיר שנגרמת לתובעת. בכל הנוגע לכלל הנتابעים האחרים, אין לתובעת התנגדות כי החיוב הכספי יושת עליהם ביחד ולוחוד או לפי שיקול דעתו של בית המשפט.
87. כן מותבקש בית משפט נכבד זה, לחייב את הנتابעים בהוצאות המשפט ובשכר טרחת עוה"ד של התובעת, בצוירוף מע"מ מחוק.

ב"כ התובעת

02/04/13

www.haaretz.co.il/misc/2.444/1.1358891

(1)

הארץ

זה"ל ביקש מהשב"כ לאסוף מידע על פעילות שמאל

אחד הפעילים שנאוסף מידע על אודוטיו: אנשי השב"כ אמרו לי שגדשה הסאה של פעילותם, ושם תימשר ינ��טו נגד צעדים מינהליים

אורן בלאו 06.11.2008 23:00

זה"ל ביקש מהשב"כ ומהמשטרה לאסוף מידע על אנשי שמאל הפעילים בגדה המערבית כדי שייהי קל יותר להוציא נגדם צו הרחקה או הגבלה - כך טדע ל"הארץ".
 זה"ל אים עסוק באיסוף מידע על אדרחים ישראלים. לחב, כאשר פיקוד המרכז חותם על צוים כללה, הוא מסתמן על מידע שאספט השב"כ ומהמשטרה והעבית לצבאי. עד כה הוציא צוים מסווג זה רק נגד פעיל ימין קיצני, שהוא חשש שבאים פועלות תרורניות. הפעם מוחבר במקורה הפוך ו יצא דופין: זה"ל סמן" בעבר שירות הביטחון כמה פעילים נגד גדר ההפרדה וכאל המטייעם לפולשטיינאים במסיק זוטם ביקש שייאסף עליהם מידע. ככל היחע, זו הפעם הראשונה בה משקלת הוצאה צוים נגד פעיל שמאל. במסמך של פיקוד המרכז ביצה"ל, שכותרת "דרך פעולה בפועל שמאל באחור יהודה ושומרון", נכתב בין היתר שהמטרה היא הוצאה צו הగבלה נגד ישראלים וזרם "המפקם את הסדר הציבורי" ו"מניגים פעילות אלמה".

כך להוציא צו הרחקה והגבלה, יש צורך במידע מודיעיני המצביע על סיכון הנשקף מהפעילים. עקב כך פנה פיקוד המרכז לשב"כ ולמחוז יהודה ושומרון (שי") של המשטרה. השב"כ התבקש לספק חומר מודיעין עדכני על הפעילים, את המלצותיו באשר לטיפול בהם, וכן דעת מודיעינית כללית על פעילות והפרחת סדר של פעיל שמאל בשטחים. המשטרה מדרשה לספק את כל חומר החקירה והמודיעין על הפעילים, מלל תיקי חקירה שנסגרו.

זה"ל ביקש מהמשטרה ומהשב"כ להකפיד שהטיפול במקרה יעשה בסודיות מלאה.
 אחד הפעילים שזכה"ל ביקש מידע על אהוטו, אמר ארטעל שאיט מופגע מההתפתחות ושבכר לפניו כסבעים דZN-אות השב"כ לשיחה בתחנת משטרת בתל אביב. "אמח לך שגדשה הסאה של פעילות ואשם היא תימשר", ינ��טו נגד צעדים פליליים או מינהליים", ספר הפעיל, "ענטה שכל הפעולות גליה" ופתחה ושבמידה שיש בה אלמנטים לא חוקיים, אלו דברים שהם בסמכות המשטרה".
 בשיפם האחרמת הוציאו צו הגבלה והרחקה נגד כמה פעילי ימין ומונחים קיצוניים. הפעיל הערך שאם יוציאו צו הרחקה נגד פעיל שמאל, הדבר יעשה כדי להראות שיש איזון ושלא גנקטום צעדים אלה רק נגד אנשי ימין. זאת, הוסיף, אף ש"כמעט אף פעם אין פועל שמאל שתחחשד באלים, בוודאי לא ברמה של אלומות פעיל ימין".

חבר זה"ל מסר בתשובה שהוא פועל עם המשטרה לאכיפת החוק והסדר בגדה המערבית. "החוק נאכף ללא קשר לשתיישות פוליטית זו או אחרת", מסר הצעב. חבר מחוז שי", דני פולג, מסר שהמשטרה פועלת "בשיטוף פעולה עם פיקוד מרכז לשם אכיפת החוק בהודה ושומרון". השב"כ מסר שאים מפרסום מידע על פעילות המבצעית.

28/11/08 22/11/09 (3) f 2011

(2)

הקרנה חיה!

מסמכים סודיים שהגיעו לידי מושך "הארץ"
חושפיים: צה"ל נתן אוור ירוז להרג מבוקשים
בגדה, גם כשלכאורה ניתן היה לעצור אותם
■ הרטכ"ל וצמרת בפיקוד מרכז התיכון להרוג
חפיכים מפשע, ודחו טיפול ב"פצצה מתתקתקת"
בשל ביקור מזכירות המדינה האמריקאית ■
"עזוב אותו מהנחיות בג"ץ", אומר ל"הארץ"
אלון הפיקוד (במיל') יאיר נזה, "אני רוצה"
шибגעו בתבוקש ישר, בלי להתחזקן"

אורן בלאן

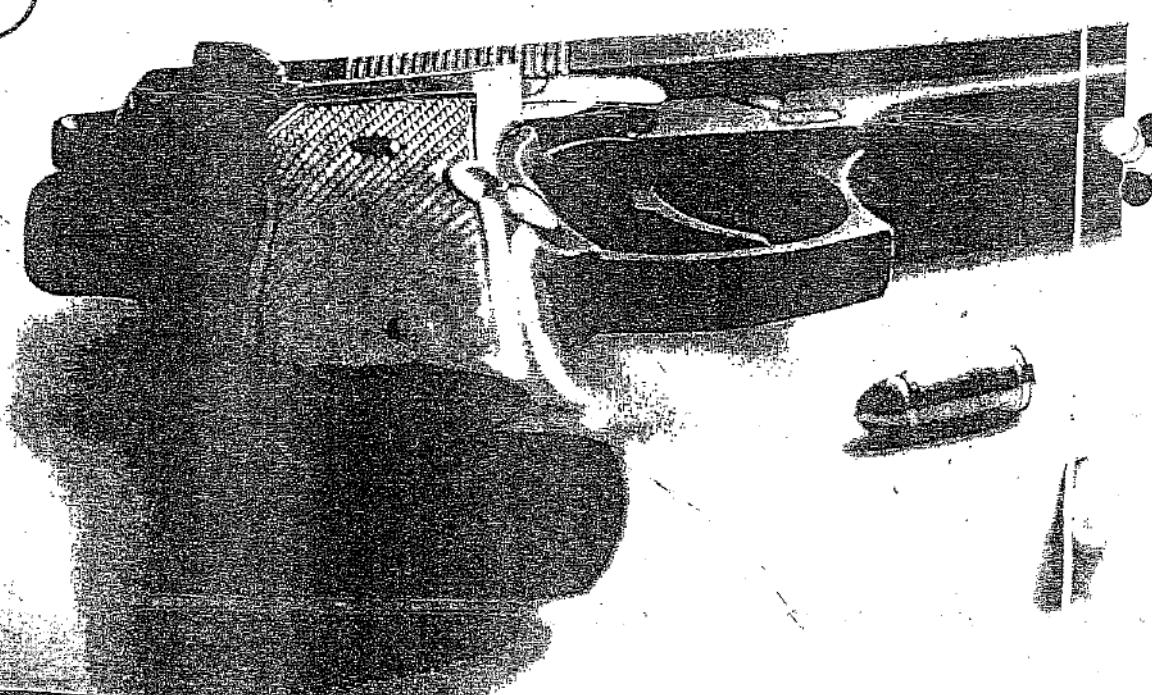
18 מילן הארץ | 28/11/2009

22/11/09
R
2011
31/11/09

להתנקש, עכשו קוראים לזה "מבצעי מ

ונס, יש אושרו למכור לבצע רשות תאות על ידי העורק
במבליך בצעו ומשתמשו, גהה לא כל מובהק שיבולח
הנישנה ושבש השם ולבסוף קרבן, והשחה הוא מפצע".
ב-22案 נאפריל רינטן נוהג פון דר פון זילטן של צב
יעיר שמי שיטריפטם לכל הדורות. והוא בודד גאלל
בגנו שמי יונטו וטומטונג נגנין, ואושר בראשותו ש
אפק המבצעים, האלחוט של דרכו, ובמהלכו אירע וויס
את מטבחו בהארשתו עם אשף שירטת המטבח
עמ תולון גאנ, ושייבה אצזון ותובוכיה ל"ענטו".
לאוישו וויס והארשת המטבח המכבר כטב' פערנער מונע
הארט מפעט גאנ... (ויל) יגולל מהתפעת בדורו בדורו
סודות הייזינג, וויס נאפריל רינטן ריגיטה למינימום.
סביתהן צירר ליעשת האה' גאנ פונט פונט
יעדרוון, אונטאנט, חווין, אונטאנט, חווין, אונטאנט, חווין
וועודר בקרישיניגון הדרדרס דלעגער מאונגען.
בשלב זה פריטו הרג'ן את תנאי הפללה נטע
בלישוון, ועדי צוק אס' הילט'ין אונד איזק
הוישטל, וואו וויסיך כי אמור שטאנזען סיטיטין
שעל מושג'ה אונטס' נטלל נהג ררכב', ל.
גיית עיתוי המבעץ אונט, כי איז'ה מושען אונט
הופניין, ונטען רוח וושטעהן טען אונט איזק
ההגהה אונטאנט, מלין צונט... מיש' לאורד סונט
הוישטן הרג'ן גט לפסקט בער' ברום מונע
פוקראן יהיל רברוק מונען שטאנזען סיטיטין
לעכיהה גאנ גאנ, גאנ גאנ, גאנ גאנ, גאנ גאנ
לטברת וועלן מבעץ לאישו שול גאנטס

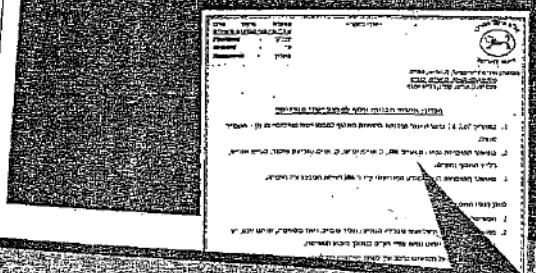
ההרעה שיתביא רוכד נעל ב-20 ביוני 2007 ותמה מטהרתו של שני המהילים המשלים, המהילים נלחצון, מודרנו, היגיינאי האיסלאמי, הנדרן להבדיל לרוב פעילות שיטורת של חיל ושל כוח צבאי של שופר הגובל בכפר דצ'אנטער-טירנברג לבניין המהילים, ואיך נזוכה מטרת פאליז'ה לאירועים ואירועים אונסם. מטרת כושך לא נפער לאחורה מכובד כלילו-ערבי ערך, מתוך כושך לאחורה מכובד עליון, ובמכתב כתישע הולך ונפער שיש שופר גודן וגדיל-

הו אפיקו ובקומתו
בזאת נסחובו ממקומו ומשם עוצב בחרטום, דוד קרבון, צבאי.
נד ציבורי לאחסן נייר ופתקים, שדרה הולנדית, גראן-סן-ז'רמן.
אישור מושב מושב צדקה ותודה באהת שאותם שמים נונצלו
הקל מושב מושב צדקה ותודה באהת שאים על פה.
רו ומטילות, שפוי או גושי כבשא
מגנום נסחון צדקה ואחריהם אל תוך הדרת מושב צדקה
אשי מושב מושב צדקה ותודה בעזה, מושב צדקה
וחיקת מושב מושב צדקה ותודה שמי ותודה
בגין לעידן את השחד.

הוּא בְּרִיתָם וְבְרִיתָם אֶת־יְהוָה
שֶׁבְּרִיתָם בְּגַן־עֵדָה שֶׁבְּרִיתָם בְּגַן־עֵדָה
דְּקָרָן לְבָצָע אֲמֹר לְהַנְּגָעָה מִתְּבָרָךְ מִעֵדָה
מִפְּנֵסָה אֲנֵי אָנוּ נָזְרָא כְּבָר־בְּעָתָה
מִפְּנֵסָה וְאַמְּרָא נָזְרָא פְּלִימָנָה
שֶׁל־בָּזָל, תְּלִינוּ כְּסֵתָה כְּהָה אֶל־מִבְּשָׁר
לְנִשְׁתָּחַת וְרוּחַ נְעָמָנָה, פְּרִידָה מִבְּשָׁר אֲנֵי
מִתְּחַזֵּק בְּמִשְׁׁמֶשֶׁת הַכְּבָדָלָי וְאֲנֵי
לְתִזְעַת־תְּדוּן כִּי־הַשְׁׁתָּחָותָה לְזַעַם
שְׁלָה סְנָכָנָה, כִּי־אַתָּה עַצְמָת מַזְלָט
עַדְמָתָה לְזַעַם־בְּשָׂרָה־בְּשָׂרָה־בְּשָׂרָה
לְזַעַם־בְּרִיתָם וְבְרִיתָם מִפְּנֵסָה גַּבְּרִילָי
מִפְּנֵסָה יְהוָה לְזַעַם מִפְּנֵסָה גַּבְּרִילָי
לְאַבָּדָה וְלְזַעַם־בְּרִיתָם לְזַעַם־אַתָּה
עַל־מִשְׁׁמֶשֶׁת, בְּרִיךְ בְּלִבְנָה־בְּעֵתָה אֲחָתָה
בְּזַעַם־בְּרִיךְ אֲלֹת וְלְזַעַם־בְּרִיךְ אֲלֹת
בְּזַעַם־בְּרִיךְ אֲלֹת שְׁעוֹנָה וְרִוחָה וְעַטְמָה
בְּזַעַם־בְּרִיךְ אֲלֹת שְׁעוֹנָה וְרִוחָה וְעַטְמָה
הַזָּהָב־בְּזַעַם־בְּרִיךְ הַכְּבָדָלָי אֲלֹת־בְּרִיךְ
שְׁלָא אֲשָׁשָׁס יְהָזֵק אֲשָׁשָׁס אֲלֹת־בְּרִיךְ
וְהַזָּהָב אֲלֹת־בְּרִיךְ אֲלֹת־בְּרִיךְ
כְּשַׁאֲהָנוּ יוֹתֵר מִאָשָׁרָה שְׁמַזְמָזָה וְהַזָּהָב
פְּוֹעָז אֲלֹת־בְּרִיךְ הַמְּשֻׁבָּח
לְבִנְדָּרָה תְּרִיבָה לְעֵינָה יְצָרָה
וְזַעַם־בְּרִיךְ לְהַתֵּחַ יְהָזֵק וְמִשְׁׁפָּרָה
בְּזַעַם־בְּרִיךְ יְהָזֵק וְמִשְׁׁפָּרָה
בְּעֵילָל לְבָנָתָה לְבָנָתָה
עַל־הַעֲדָה מִתְּבָרָךְ יְהָזֵק
לְתָבִים וְלְתָבִים יְהָזֵק הַתָּבוֹן אֲלֹת
מִבְּגָדָה כְּלָל שְׁלָמָה מִתְּבָרָךְ יְהָזֵק
שְׁמַזְמָזָה לְכָן שְׁלָא בְּרִיךְ מִבְּגָדָה

האלוף (במלחיל') ייאיר דוה
"אם הבהיר לא מרים זדים
לא נפשים לסייעו, נכושים
שר לחג. אני לא רוצה שיחז
לי סתט ונתגים על שטויות.
אם אוי יזע שהבהיר חמוש
וهو פיצה מתקחתון,
או אני רוצה שיפגעו בישר
בליל התמזז"

ישוון להרוג

2012.0.0.5 - 1000000000

<http://www.court.gov.il/EPDefault/FlashReader/print.asp>

08-May-13

הנתקה. קומפני מוסיק על פה הונחה
המונטג'ו וארון, ואלה הולמים בזעם סטול
לעשותו מילוי, והוא לא רודף כל דבר מיוחד
לעשותו מילוי. ור' הנדרון עוזר.

החברה הרויז

בזיד נוה, שבירוק באלאג' פיקוד המרכז בשנים 2005-2007, אישר בשיחת פקס של שוטרים את ויהנות אמרתו לעזוז מוקטני "אם תבוא"

אל עלי עזרא טהרה דא"ה, וזה לא אמר מניין
בצערת רוחו. וברוחו כל ל' מיטיבת לא שירתו של בענין
הו, ואיש רוחות לא רוחות, וזה שירתו של בענין.
טבון בפירוש סדרוב ברוך זצ"ל אמר:
טבון בפירוש סדרוב ברוך זצ"ל אמר:
בצערת רוחו לא עלי עזרא טהרה כלל לו לא איז
לט' אשון רוחו רחן לשבועת עזרא, וזה שירתו של בענין.
ונזאת פערון עטיר שירתו של בענין לא עזרא טהרה כלל
וישרתו של בענין בז'ון כל הבהלה ואלה
ההבהלה בס' גבאים וט' ליט' לא עזרא טהרה.
טבון בפירוש סדרוב ברוך זצ"ל אמר:

וילא מיתה גם לפני הרג'ץ

השופט אמר לגב' סדר פסחים, ענין
ב' ביצה של מושך ובע' צער צער' גזע' גזע'
כך שונן זו אחות, שונן חברה,
לטומת קב' וטומת קב' המהוות להלן
ונק' נק' שמיון קב' המהוות להלן
על כל מושך תובל תובל ועדי, שי' לא יטומת
אלל, ותובל תאורה וכח מושך בירב בירב
טומת לאו לא טומת, והוא טומת בירב בירב
תובל לאו לא טומת בירב בירב, כי אם
תובל לאו לא טומת בירב בירב, כי אם
-3-
הרי' לא בירב' וטומת בירב' מושך ענין
על למון שמו מושך מושך דאנטן

בחלק שנקרא מלחמת ים
אנטרכיתו של ים אסלאם
ובאותה עת עשו הטהרים
טל וטראיאן וטראיאנוס
ונוכנוקס א אדריאנוס בולו לאנטרכיטו
ויליאם קומברבו, והוא הודה ל'אנטרכיטו'
ההרטיטים נבל בלאשוש קבוצה כי
זהו עוזר, אך לא כביכול דוד
ובכבודו מינהו אנטרכיטו
מוח לבבון יזרום. וזה אם לא מוביל
בוניה שקובלנו על גותם השער עופרי

הנתקה מכם, בחרן צירבון מילא את מושבם, וברוחם נטה לתוכה מלחמת רוחות ורעות. תקופה זו היה מושבם של מושלים וויאדט, ואל אואן מרד, וברוחם עזבם עירם וירדו מארון קומתיהם. וברוחם נטה לתוכה מלחמת רוחות ורעות. תקופה זו היה מושבם של מושלים וויאדט, ואל אואן מרד, וברוחם עזבם עירם וירדו מארון קומתיהם.

לא מודים דיים לא נקדים לסייעם, נכנבים
ישר למטר, כי אל רוזה שקדן סתם נגנונים
על טלוויזיה, אך אין-רוּ שמתבונן חלש ווואָ
מצח מתקתקן, או אינּ רוזה שיבגען בו יער
בכל להוֹתְמָהָן. תַּאֲנֻהָל פְּעִמֵּתִי, או שט�ן אונּ

לטרכו. ללו הנקודות שבירורו, בחלק מבחן שודן ערך מבחן בעדרות, לכחות שפושע דבר רשות הנדרים בסבביו של מוקד.

בנה אני וזה. עשוין, מצעדי סובל מתקד
בישור מרטב לא ולא, והוא מה שחדת עלי^ו
זה השהה יכולות לטעון במלט, לכן כתפיה אג'י
היית נגה, אך מה לעשות סובל מתקד.
סובל מתקד הא להונן שכחה לא יכול ללבול טרי
טרי. אבל אם אתה יכול לטעון במלט או מה

בליליאן הוא להנץ עיתון על מגניב-אש-און והלא סימול-
מנקר. אנו ותשב שחרה מבעצ' וסיביל ממעוקן
אודר שוחטלבן אונטו עם מסע וטיפלון עם יהודת
אנון, ועוד שם חלופי אש יש כבונור דה-

בגער לא התרבענץ
לא. לא זו אצלי בעיירון ריבורים כליה, כי
אצלי בכל מגעוו הוי מהות מוחדרין שוויו אצלייכס

ולורוקפיה של ממשלה ישראליות ותפקיד מערמת/
אישוריים כריה צבאית, ביטחונית ומדינית וב-
... אוניברסיטה אוניברסיטת תל אביב בוגר

“סימול מוקדם” אחריה. הפעלה של מנגנון אודר עם מנגנון המשפטים של ישראל, בכלל זה הוכחות והשופטנות הוגדרה לעצם “סימול מוקדם”. ובמקרה זה בבחנה האפסית לפניו את עשיי העולה, וולף שטרנברג אפסית ו/or אינה שיטרנט, מוחלט לעת

העוגה נברך וירא והיגי נחלה המתבגר
איינה מוכנה להפליא אָתְּ תַּחֲלֵת תְּלִגְתָּה מִסְבָּרָה
בעיני, וְאָתְּ תַּחֲלֵת תְּלִגְתָּה מִסְבָּרָה
תְּלִגְתָּה בְּנֵיכֶם לְפָנֵיכֶם בְּנֵיכֶם
מִתְּכִלָּה בְּשָׁלוֹן שְׂקָלִים, בְּשָׁוְנִים וּבְ
רְגִינִים, וְתוֹחִיבָּם לְפָנֵיכֶם וְרוֹחִיבָּם בְּפָנֵיכֶם
לְעֵזֶר וְלְעֵלֶת אֲתָאִים וְאַתָּה אֲתָן כִּי לְגַעַת
מִתְּכִלָּתְךָ וְלִפְנֵי עֲמָלָךְ וְלִפְנֵי עֲמָלָךְ.

עוזר לארון ולבירבון.
המברשת רילן לא עזרה והובנתה בטעות
אלן פרנק פיקו נציג רואן, ואלאט' יאנד'ס
הברשת והאחות קי מישלון דראן ולעדן אוון
בלוקס וולףונט באס על מנת לנגן בלאוון מה
הטרנס סטטן דריין דריין לאוון מה
להונגריה מנגינה בלבון עזראט'ס, וכו' .
חש לבוניה גאנש'ר ודר'ס להונגריה לאוון מה
הטרנס איז'ר איז'ר ספּרְטָן לאוון מה

במי השותה האכזב אנטישו נסומת וול

- תתבושת.
- כלו ג. 11.06, נזכר עיילת צדול
- תשויות ואדרת צדול
- שין בון צדול על סעודה מוקטנת בוטני
- בריה שחתת צדול אל התונן בוטני
- גרובר פושה צדול מוקטן ומכונת עיילת צדול
- מכתת צדול לאלה מוקטן ומכונת עיילת צדול
- ליפוטרין נציג צדול מוקטן ידי לבר מוקטן
- ונתונן מסחר צדול ופוך צדול יאר או גודו
- הקלר טריהו צדול והבל מוקטן צדול
- לעון צדול מוקטן צדול והארה, אשר שפה צדול
- הדרים דבר צדול יאל עון צדול ואנרכו צדול

turibio@haaretz.co.il

**גונה הבהיר ש"במידה
וישנים נשים וולדדים ברובם,
השיטה היא מעצך". ב-12
באפריל פינס דיזון נסח
בעניינו של מלאישה.
הפעם קבע כי יש אישור
לבצע את החיסול על העד
ולעל "עוד שני נוטפים
לכל היותר"**

אשכנו אישר לחקור את
הרבבבו נסע מלאיישה גם
ויהיה בונסע בלתי מזווה
חדשניים אחריו שאושדה
חוובנץ והרבבה אחריו
הפגישות והמדייניות
בשבוע השני של אפריל
2007, בוצעה הבדיקה

**הפרשון משה נגבי:
"בלחמי מזווהים יוכולים
להיות תמיימים לאמורי,
ולבאותה הניתן מה היותר
להרוג בוגר בלל, בנזק
סיבתי מזוכך על
'בדיעבד', אבל באנו זו
ידיעה במעט זודאות
מראש"**

לפי גדרות שהעכיד בזמנו רודריך צהיל לתקופת
שנותיה, רטאה נהוג במתוך "טבב עזרדים".

הו' עזון נדרגוטמן
וואל' גולן והם גם הם שביבען ב-8-בנין
מד' 2006 פועלו בכפר אל-יאנגן, שטח כ-100 דונם
הנורווגים על מנת לגדל ולטבב - שרים מים
וניטש לא משפטן, נזרק, דרבול, והוא גודל
המושב כ-1,000 תושבים, אך ידועות מחד אשראי
מה הות וויה ליתגונן לדור רבց
לעמת מצחן על שטח השטפה שאותו
מכאן, לאיבר להקלים מושגים ולטבב

רשות הרים נסגרה ב-2006 בעקבות מלחמת האזרחים בירדן, ואילו ירדן נסגרה ב-2004 בעקבות מלחמת האזרחים בירדן, וכך גם אשור נסגרה בעקבות מלחמת האזרחים בירדן.

"נראה שמה ששלחה בעקבות החלטת בון"
כיקור ברכות מלון. ואמר קראטמן, "שניטש
ומרמיגלווה עם מעוז צהיר, שאביהו סולר בחישוב
אליל ספוד איזמן. מיו שהזעוק לאחד ל-
לטוצ'צ'אנו ודורן איזמן לאלה מסקט, שלא ת
כשא יהודים גאנטום שייצר לא מסקירות על

הגבלה נמשכה על פני מדינותיו. ו' מושב צבאי רודריך שודן הוציא לאו-איסלאמיה גורק קומון של אסלאם בירקן. מושב צבאי רודריך שודן הוציא לאו-איסלאמיה גורק קומון של אסלאם בירקן. מושב צבאי רודריך שודן הוציא לאו-איסלאמיה גורק קומון של אסלאם בירקן. מושב צבאי רודריך שודן הוציא לאו-איסלאמיה גורק קומון של אסלאם בירקן. מושב צבאי רודריך שודן הוציא לאו-איסלאמיה גורק קומון של אסלאם בירקן.

רובר צה"ל: הצל חזקי

ודרכם צללים נסחף צהרים ותורם רוחותם הביבליות
טועלים ובמשתוקים במשמעות המאבק בגאנדי הבהיר
הפרעולים אובייקטיבית גבורת מוגנות שדראל ואנתרופו/
ג'יג'לו... אָה... חביבתך, בלבך לא זרוכי ביביסטר

27/11/03 28/12/09

237

22 | Page

בנוסף לכך עימתי יפנה ליוועץ המשפטי לממשלה בעקבות ממצאי התחקירות

4. 17. 11. 10.

**הപצ"ר בתגובה להשיפת "הארץ":
הסיכולים בהתאם להודאות בג"ץ**

אור בכאן
 אורי ניסים לזרום גאנז
 גאנזער, לאט נאלט בעעל
 בענין דער זונען בעי' נאשען
 בענין דער זונען בעי' נאשען
 אורי ניסים לאט נאלט בעעל
 אורי ניסים לאט נאלט בעעל
אורי ניסים לאט נאלט בעעל
אורי ניסים לאט נאלט בעעל

פרשנות משפטית: זאב סגל

לעוזר אם אפשר, לחסל בМОעא אהרון

(6)

פרשת ענת קם | ראש השב"כ יובל דיסקין: זה חלום של כל מדינת אויב לשים יד על מסמכים מהסוג הזה

בעקבות פרסום פרשת קם, ערך ראש השב"כ תדרוך לעתונאים בו מסר את גרסתו לפרשה שמסעירה את מערכת הביטחון ואת עולם התקשורות

עמוס הראל 08.04.2010 13:14 עדכן ב: 22:41

בת המשפט התייר היום (חמשי) לפרסום באופן חלקי את הפרשה הבוטחת עליה הוועיל איפוא בחדשים האחנים, וסוגרה דווח נרחב כלפי תקשורת בחו"ל מאז סוף מרץ. במרכז הפרשה עומדת ענת קם, בת 23 מטל אביב, נגדה הוגש כתב אישום בעבורה של רגאל חמור. קם נאשמה כי בהיותה חילת בפיקוד מרכז בשנים 2005-2007, אגרה ברשותה מסמכים סודיים רבים וכי לאחר שחרורה העבירה כלפיים מסמכים מסוימים, חלקם ברמת סיוג סודי ביתור לעתונאי. לדברי ראש השב"כ, יובל דיסקין, "זה חלום של כל מדינת אויב לשים יד על מסמכים מהסוג הזה".

DISKIN ערך הבקר תדרוך נדר לעיתונות ומספר כי עתונאי "הארץ", אור בלאן, השווה כתט בחו"ל, דחיש בידי המשטרת והשב"כ לחקירה בפרשה. לדברי דיסקין, השב"כ חושד כי בידי בלוא נמצאים מסמכים סודיים שאוותם קיבל מכם. בספטמבר אשתקד הגיש השב"כ לנציג "הארץ", ע"ד מיב מזר, לסתום שבמסגרות העבר בלוא לשב"כ כ-50 מסמכים מסוימים שהיו ברשותו. אולם לטענת דיסקין, השב"כ חושד שברשותו בלאו נמצאים עדין מסמכים סודיים רבים. "המטרה העיקרית שלם היא החזרת המסמכים המסתויים שנותח כדי שלא יפל לדיים עיתות", אמר דיסקין.

בתדרוך הבקר לשוכרים הראשיים של כל התקשורות ולפרנסים ביטוחיים במטה השב"כ, אמר דיסקין כי "בראי'תם, זו פרשיה חמורה מאוד מבחינת המק הביטחני הפוטנציאלי שלה. הפרשה עד לא הסתיימה. אנחנו מחפשים את המסמכים ומתחים שיווזח למדינה כדי שלא יגרם נזק. כל משימותם להגיע לכך בדרך טעם לא צלחו". לדבריו, לאחר שש"ד מזר מסר תשובה שלילת סופית להסדר טسف שהצט באחנה השב"כ ופרקיות המדינה לבלאו, החליט השב"כ להפסיק להסרו חליקת של צ הפרוסום בפרשה. במקביל, בכוונתו לשפט את מדיניות השיחות בפרשה ולנקוט צעדי חקירה-טකטים יותר בזמן הקרב.

הפרסום שהחליל את הכל

תחילת הפרשה בכתבת תחקיר נורבת שפורסם בלוא ב"הארץ" ב-28 בנובמבר 2008. בכתבבה הובאו ציטוטים וצלומים מתוך ישיבת מסג'ט שהתקיימו בפיקוד המרכז ובמטה הכללי שעסקן-בהנחות ובאישור מביצים למעצר מבקשים בכירם בצפון הארץ המערבית. מהכתבה עליה, כי"ל אישר לחידות המבצעות להפעיל הנחות גמישות לפתחה באש, באופן שעלול להביא גם לחיסול המבוקשים בעת מעצרם. הכתבה אף כללה צילומים של מסמכים מסווג כ"סודי ביתר".

בעקבות הפרסום ב"הארץ", ביקש הרמטכ"ל גבי אשכנזי סייע בחקירה הדלפה ובאייתור המסמכים. הייעץ המשפטי לממשלה דוד, מבי מזוז, נעתר לבקשתו של אשכנזי ואישר לפתח בחקירה. משלבת של השב"כ, המשטרת ומחלקה בטחון מידע בצה"ל.

לדברי דיסקין, במהלך החקירה התברר כי קם, שירותה כפקידה ובמהמשך כושזרת ראש הלשכה של

02/04/13

www.haaretz.co.il/misc/2.444/1.1196591

אלף פיקוד המרכז דאז, יאיר נוה, צבירה יותר מר-2,000 מסמכים בדרגות צווג שמות. פרט למסמכים שפורסמו בכתבתו של בלואו, המסמכים שאספה קם עסקו גם בסוגיות מבצעיות מגוונות בהן פקודות מבצע סודיות של פיקוד מרכז והמטכ"ל, העריכת הצבא במצב חימום, סדרי מחות של האבא, תרחיש לחימה, תורת לחימה וועד.

דיסקין ציין כי "מחבר בסכנה לפגעה ממשית בח"י חילם ואזרחים במדינת ישראל. לא צריך להיות ממהה לבטחון מידע כדי להגן זאת. השב"כ ער לפגעה בחופש העיתונות ולכך היטל על עצם מגבלות קשות. משך התקירה מעיד על כך. כל שלב בחקירה מצבע בלוי משפטן צמוד, תחת ביקורת משפטית של בית המשפט. בצד חריג גם יהלום מגעים עם בא סתו של בלואו והגעם להסדר".

"הסכם הגן המגשר בין השמירה על בטיחון לשמירה על חופש העיתונות" במהלך התזהר הצג ראש השב"כ את פרטיו הטסומים שנחטם עם ע"ד מוזר ב-15 בספטמבר אשתקד. על פי ההסכם, בטרם שלושה ימים מרגע החתימה עליו, בלואו נדרש להפקיד את המסמכים הממוסגים שיש ברשותו, שאופיים פורט בהסדר. ההסדר קבע, כי המסמכים לא יהוו בסיס לחקירה פליליתoci בלאו לא "חקירה חשודה ולא "שאלה על מקורותיו. כמו כן נקבע, כי אם יאותר חשוד בהדלתת המסמכים הממוסגים, אז לא ישמשו נגדו כרואה.

לדבר דיסקין, מחבר היה בהסכם הגן שמנסה לאגרר בין השמירה על בטיחון לשמירה על חופש העיתונות וחיסין המקוחת העיתונאים. לדבריו, בסוף ספטמבר עברו לפחות 50 מסמכים ומחשם הושמד במקוחות על ידי השב"כ שמיין לו ריכשת מחשב חדש.

בשלב מאוחר יותר איתר השב"כ את קם, ששימשה עד מעצרה כתבת הברנדזה באתר וואלה!, כחשודה בהדלה. קם נחקרה בדצמבר 2009 ומחקירתה עלה, כי אגרה לאורך שיחותה אלפי מסמכים. על פי החשד, לפניה שחרורה מצה"ל צרבה קם יותר מאלפי מסמכים על דיסק שאות העלתה בהמשך על מחשبة הפרט. לדברי השב"כ, מנעה של קם, שהיתה מודעת לכך שימושה אסורם, היו אידייאולוגיות. לאורך תקופה חקירותה הוחזקה קם במעצר בית, ב-14 בפברואר השנה הוגש נגדה כתב אישום על ריגול חמור. "זה חלום של כל מדינן אויב לשים יד על מסמכים מהסוג זהה. אנחנו היים שמחים למסמכים כאלה של האויב", אמר דיסקין.

פער משמעותי בכמות המסמכים

לדבר השב"כ, בקץ 2008 פנתה קם לעיתונאי מסף והצעה לו את החומר, אך זה לא קיבל אותו לבסוף. כמה חודשים לאחר מכן, העבירה קם לבלאו כמות גדולה של מסמכים. לדברי דיסקין, מחקירתה של קם התרבר שקיים פער משמעותי בין מספר המסמכים שבלאו העבר לשב"כ לבין מה שקיבל בפועל מוקם. لكن אישרה הפרקלוטות לזמן את בלואו לחקירה, כדי להבא להשbat המסמכים הפטורם. לדברי דיסקין, בלואו שווה מאז דצמבר בחו"ל ו"משמעותה עתה הוא לא חזור". ראש השב"כ סייר במקומות עם "הארץ" אשר להסדר להשbat מסמכים סופיים לא הסתיימם בהצלחה. "אנחם מתכוונים להאיץ את את החקירה מושם שהטטי גחל שלא יודעים אףה יתר המסמכים. בלואו לא הגיע לארץ כדי לחתת את גרשט לדברם".

ראש השב"כ ציין, כי "טיפול בכל העניין בכפיפות של משי כי מחבר בעיתונאי. ההסדר הראשון קבע כי לא חוקרים אותו וכי הוא מחזיר את המסמכים. החלק הזה הסתיים ולצערם התברר שקיים פער דרמטי במספר המסמכים. אפי לא יודע לומר מה נעשה עם המסמכים החסרים". דיסקין טען כי "יש לנו יסוד סביר

לחשוד, כי בלואו לא פעל בעבר בתום לב מולם". לדברי דיסקין, "העסק (ההסדר הנוסף, ע"ה) מתפוצץ על החלטת העיתון לא להגיע להסדר איתם. אנחנו דורשים כעת להסביר את המסמכים ולהזקיר את בלואו. המטרה הראשונה והעיקרת שלנו היא שלם המסמכים יוחזקי במקום בטוח. בשלב זה אם חcis לקלב בהוחות מה עשה בלואו במסמכים ואם

02/04/13

www.haaretz.co.il/misc/2.444/1.1196591

העברם לארמים טספים". דיסקן סירב להסביר לשאלת אם השב"כ האזין לבילאו. "כל מה שעשיהם מעשה ביחסו רב ובבקירה מלאה של הפרקליטות".

דיסקין: קם - פקידת לשכה שגנבה מסמכים

ראש השב"כ נשאל מדוע שיבץ צה"ל את קם, שדבר עותנאים היה מעורבת לפניה גיוסה בפעילות ארגוני שמאל, בלשכה כה רגישה. הוא אמר כי מצה"ל נאמר לו שkom עברה אבחון בטוחני ונבדקה ברמה הנדרשת לתקף. יחד עם זאת, מאז חישוף הפרשה הנטה הרוטכ"ל על שיטים בתהller הסיווג הביטחוני. דיסקן נמנע מלהסביר לשאלת דבר הפגמים באבטחת המכשירים בצה"ל בטעון שהוא עניין לצבא ולא לשב"כ.

בתשובה לשאלת מזווע היה מקום לחקור את הדילפת המסמכים כשל מה שפורסם הוגש על ידי "הארץ" לצנזורה ואושר שם, השב"כ דיסקין: "מצפה ממפ' להפעיל שיקול דעת. כשאני חאה שלא מחבר בכמה משפטים בכתבבה בעיתון, אלא במסמך אותוANTI סודי של הצבא שמתפרסם, אני בדק".

דיסקן אמר כי השב"כ סבר שkom צריכה להיות מוחזקת במעטץ, אולם בית המשפט קבע שתוחזק במעטץ בית. "אני מצע לא להפוך את קם ללייאורה גלט-ברקוביץ או טל פחימה שמייה. זו בסה"כ פקידת לשכה שגנבה מסמכים".

ראש השב"כ דחה את הטענות על התעקשות השב"כ בעניין השאות איסור הפרסום בזוקף במשר תקופה אחרת, למחרת הדיווחים בחו"ל. "שיקול הדעת שלט בנקודה זו היה סביר פלו", טען. הוא אמר כי הסרת הארץ התעכבה עד לתשובה שלילת הסופיות מ"הארץ" אתמול, אולם הוא נמנע מלפרט את הקשר בין שני הדברים. לטענות, השב"כ עמד בהסכם עם בלאו ולא פצל את המסמכים שהעביר העותנאי לאיטור המקרו. "לשיתם לא הפרטו את ההסדר. עמדת על קווא של יוד. מי שפעל לא על פי ההסכם זה בלאו".

פרסום הפרשה הופך את בלאו לעד מודיעני לאירועים שייפס ולkin יפעל השב"כ להאצת החוקרים. לדברי דיסקין, "יש לנו אינדיקציות טספות לכך שבלאו החזיק מסמכים שלא הוחזקה. התנהלים פה ברכבת יתרה. הימ"ם צרכים להסיר כפפות בפרשא הרבה יותר מוקדם. הימ"ם יותר מדי רגשים לשלים העיתונות. משכם את הפרשה יותר מדי זמן, היא הייתה צריכה להגמר מזמן, זה הלך שלם מהחוקרים".

17/01/13

חפרפרת" בלשכת אלף הפיקוד

7

News1 מחלוקת ראשונה

יום חמישי 17 ינואר 2013 17:59

הצטרופות ל-VIP

ויתנאי | תגבות יהונתן דוחה-הלו'

"חפרפרת" בלשכת אלף הפיקוד?

חומר רגיש בסיווג סודי ביותר על מבצעים של צה"ל הודיע לעיתונאי של הארץ. קלות החדרה של עיתונאים לבב ליבו של הממסד הביטחוני וככלמת להציג מידע רגיש ביותר מילמדת כי מערכ ביטחון המודיע של צה"ל כשל כישלון חמור בהגנה על הביטחון הלאומי

בזודשים האחרונים התפרסמו מספר מסמכים בסיווג "סודי ביוטר" בעיתונות הישראלית. ב-8 באוקטובר 2008 פורסם העיתונאי ב-*כסיום*

במעריב את פרוטוקול השיחה ב-14 באוגוסט 2006 בין שר הביטחון עמרם פוץ לבין הרמטכ"ל בן חילוץ, כפי שתועדה בישיבת מ"ג (מבצעים

והוחות). מדבר במסמך בראשו המתעד את קבלת החלטות בדרג הבכיר ביטר בוגע לאישור מבצעים של צה"ל וברם החשאים ביותר. במסמכים מסווג זה רשות תפוצה מוגנת מואוד, והם נשמרם במקומות שהגישה אליהם מוגבלת לבוחדים בלבד שר הביטחון והרמטכ"ל.

בom שישי (28 בפברואר 2008), פורסם אויר בלאו בעיתון הארץ שני מסמכים בסיווג "סודי" בוחרת המלדים לטענות, כי הרמטכ"ל וצמרת צה"ל אישר לחסל מתקנים וחופים מפושע בפיקוד להוראות בג"ץ בעניין זה. אחד המסמכים נכתב (כל הנראה מרץ 2007) בדף מבצעים מיוחדים באג"ם פיקוד המרכז, ונשלח לאגדת איו"ש (מפקד, ק' אג"ם, קמ"מ), לחטיבת מנשה (מפקד, קצין אג"ם וקמ"מ) ולפיקוד המרכז (קצין אג"ם, קמ"ן), ר"ש אלף. המסמן האחרון נכתב בלשכת הרמטכ"ל ומשאו סוכם המטכ"ל לשכת מ"ג. מסמך זה, המתאר ל-16 באפריל 2007, נשלח לרئيس אמ"ע, לראש השב"כ, לסגן הרמטכ"ל, למפקד פיקמ"ר, למפקד חיל האוויר, לרئيس אמ"ן, לפרק"ט הצבאי הראשי ולר"ט מבצעים.

אויר בלאו ציטט בכתבותיו בשנים האחרונות בעיתון הארץ ובעיתון "כל העיר" מסמכים צבאיים רגילים מספירים, ולהן רשות חלקית שלהם:

- א. תחקיר פנימי של סיירת הנח"ל על فعلות צה"ל בבית רמא (אוקטובר 2001);
- ב. תחקיר פנימי של חטיבת שומון על חיסול שני מחבלים באחור שכם (2002);
- ג. מסמך רגיש בויתר של פיקוד המרכז שכונתראת "דרבי פעליה" בפועל שמאל לאחר יהודה ושומרון". בלאו צייר, כי המסמך נשלח לשב"כ ולמחוז יהודה ושומרון (ש"י) של המשטרה, וזאת בעקבות המשטרת והשב"כ להקפיד שהטייף בוטשא עישה ב"סודות מלאה". דיווח על המסמך פורסם ב-7 בפברואר 2008 בעיתון הארץ. כפי הנראה מדובר במסמך עדכני יחסית מלפני כחו"ם-שלשה, שכן הכתב אויר בלאו צייר צה"ל סימן בעבר שירות הביטחון כמה פעילים נגד גדר ההפרדה וכךלו המסעים לפולשטיין במסיק דיטים ובקש שייאסף עליהם נודען". ענת המפיק ביהודה ובשומרון הייתה בחודשים אוקטובר ומינואר.

בלאו עשה את עבדות העיתונאית, השיג מסמכים מקוריים והצליח לשער דין ציבור במשאים עקרוניים. הלהחת המשימה של בלאו היה כישלון המוחלט של צה"ל בתום אבטחת המידע, ומילמדת כי גם הלשכות של דרגי הפיקוד הגבוהים ביותר פרוצת ל"חפרפרת" העבודה בשיחת של גורמים חיצוניים, במקרה זה עיתונאי.

פתח המסמכים שפורסמו אויר בלאו עשו למד עד כ"הגרון העמוק" עליו הוא בשען נמצא בסביבות גבוהה במפקדת פיקוד המרכז, ولو (או לא) גישה ללשכת מפקד פיקוד המרכז ואנ' הרשאה למשרכת המחשב של הלשכה. המכנה המשותף של המסמכים שחשף אויר בלאו (על

17/01/13

חפרפרת" בלשכת אלוף הפיקוד?

פעיל השמאלי והטכ"ל הממוקד) הים פיקוד המרכז. שניים מהם נכתבו במפקדת פיקוד המרכז ואחד נשלח למפקד פיקוד המרכז האלוף גדי שמאן. לשכת מפקד פיקוד המרכז הינה הגורם היחיד שקיבל את כל שלושת המסמכים.

מצילום המסמכים המופיעים בעיתון הארץ ניתן ללמוד, כי אין מחבר בשותק המקור שנשלח בדו"ר מלשכת הרמטכ"ל למפקד פיקוד המרכז, או בעותק החזאר האלקטרוני שתוקף בלשכת פיקוד המרכז, שכן על המסמכים אין סמכי קליברים או חזרור אין מופיע חומרת המציינת את מועד קבלת המסמך. הנהנה ריא שעתן הארץ לא מחק סימנים אלה מוחן רצום לשומר על אותנטיות המסמך. במקוונות אחרים בהם צהה להספיר את המקור בתוך עיתון הארץ למחוק בעב שחרור את הכתוב ולא להעלמו בכלים גרפיים של תוכנת מחשב.

המסמכים שפורסמו בלאו עשויים לשפוך אור על המגע של "הגראן העמוק" הפועל ככל הנראה במפקדת פיקוד המרכז. סביר להניח, כי "הגראן העמוק" מעוניין, באמצעות המסמכים, לסלול את פעילות מערכת הביטחון נגד "גורמי השמאלי" (כפי שמצוין במסמך) ולשרר ביקורת ציבורית נרחבת בישראל ובעולם נגד מדינות הטיסול הממוקד של צה"ל נגד פעיל טרור.

אין זו פעם ראשונה שששמו של אור בלוא נקשר ל"הפעלת" מקומות בטענה של שוכת מפקדים בכיריהם של צה"ל. באוקטובר 2002 דווח *netachz* כי חילית המשרתת כפקדית לשכה באחת מהמפקדות ברצעת עזה, יוזונה-ל-35 ימי מחבש בפועל, באשמה שהציגפה מסמכים מסווגים ובهم סיכומי תחקירים וחוותין וודעין למקומן היישוריי "כל העיר". על-פי גורמים צבא"ם, המסמכים הגיעו לידי הכתב הצבאי של העיתון, אורי בלוא.

הערכתה ראשונית של הממצאים - לכטב הארץ אורי בלוא מקור כל נראיה במפקדת פיקוד המרכז. למקור נגשנות למסמכים רגשיים בויתר, אם באמצעות הרשאה או בדרר בלתי חוקית, בטיקיות של לשכת אלף פיקוד המרכז האלוף גדי שמאן. המגע להעברת המסמכים לאורו בלוא הינו ככל הנראה על-מנת לקדם סדר-ים פוליטי. המקור היה פעיל לפחות עד לפניה כה"ל חודשיים-שלשה.

בין העיתונות למסוד הביטחוני קיים דרך קבוע מתח בין הרצן לחשוף את הפעולות הצבאית לבין ההגנה על חשאות דרכי הפללה והמידע הרישוי. קלות החדרה של עיתונאים לבב ליבם של הממסד הביטחוני וכולתם להציג מידע וגישה ביותר ללמידה, כי מערך ביטחון המידע של צה"ל כשל כישלון חמוץ בהגנה על הביטחון הלאומי, והוא עשוי ללמד עד כמה צה"ל חשוף למאיצץ ריגול של מדיניות עיימת. כתובתו של אורי בלוא הן בבחינת "וומיפר" של מערך אבטחת המידע בצה"ל ונדרש לבדוק בית יסוד הטול את תהליך הבדיקה הביטחונית המתבצע לח"לים או לקצינים העובדים במקומות רגשיים והגנה על מערכות המידע.

תאריך: 30/11/2008 | עדכ: 30/11/2008

24/02/13...

רשות להזנתם: הצעודה: "הארץ" הוזהר מפני חשיפת עונת קם - נאלה ברנד'

(8)

॥אללה ברנד'ה

סיקור מיוחד עונת קם: העיתונאית שטוחה פיזען גלאן

הצעודה: "הארץ" הוזהר מפני חשיפת עונת

קם

מאות ברגז'ה, מערכת ואלה
יום חמישי, 27 במאי 2010, 15:52

"התרעתי בפני הארץ כי פרטום המסתכנים בכתבה של בלוא יוביל לחשיפת המקור", אמרת אלוף משנה סימה ואקנן-גיל הצדור הראשי. הארץ: האלום לא הוביל לעונת

קם

תגיית: נס חיפה לתקורת צערה, סימה ואקנן גיל, עונת קם, אויר בלבד

שר הביטחון אהוד ברק, והרמטכ"ל גבי אשכנזי היי משריכם בהיליכי אישור פרטום כתובתו של אויר בלאו ב"הארץ" - כך אמרה היום הצדור הראשי אלוף משנה סימה ואקנן-גיל. "אישרתי את הכתבה בוגדור לדעת כל הגורמים המומנים מרמת שר הביטחון ומטה", אמרה ואקנן-גיל בפאמל "פרשת עונת קם ואויר בלבד" בכנס חיפה לתקורת צערה.

ביחס לחשיפתה של עונת קם כמקור למידע הסודי אמרה ואקנן-גיל כי "יעצה לערצת "הארץ" שלא לפרסם את המסמכים שהעבירה קם לבלאו כטמונה בכתבה כדי לשומר על המקור. "חלק ממשרכת היחסים שלו עם אב זילברברג (סגן שריך "הארץ" כימ, וראש מחלקת החדשות דאן, מ. ואלה!) התרעתי בפנוי שלא להשתמש במסמכים כתמונה, זה לא היה במסגרת תפקידיה אלא נחלק ממשרכת היחסים של א' אותו".

בתגובה אמרה ש"ד טלי ליברמן מושדר ש"ד ליברמן-מחור המציג את עיתון הארץ: "אם התמונה הייתה מביאה לחשיפת המקור, השב"כ היה מגיע לעונת קם עד באותו היום".

19:36 עדכן לדיעה

אל"ם סימה ואקנן מבקשת להבהיר בשיחה עם ואלה: "באירוע המחבר, לאחר שנבדקה הכתבה ואושרה לפרטום, ולאחר שהוגש לו המסמכים לבדיקה מהם לדעתו צוות היה להன מל למספק את מקור המידע, ובמסגרת מערכת היחסים בין הצדורות לבן כל התקשרות בארץ, ביקשתי להעביר מסר לעורך, שישקיים מחדש את פרסום המסמכים. באירוע לא דיברתי שירוט עם אב זילברברג".

קישורים:

«שריך הארץ, דב אלפונ: "הארץ מכיר את קם? לא היה ולא נברא"

לצפייה בכתבבה המלאה
סרקן את QR-קוד
॥אללה איטען בענין תקופת, הורד לנויד

טלפון

...בדין בכנס חיפה גילתה הצנורית הראשית כי החרה את "הארץ" שלא פרסם את "מסמך ענת קם" פג' יחשף מקרים, עורכת-דין של אווי בלואז גילתה כי ל- 02/04/13

9

www.the7eye.org.il/ העין השביעית | il

המגדר

מהו זה היהים

בדין בכנס חיפה גילה הצנורית הראשית כי החרה את "הארץ" שלא פרסם את "מסמך ענת קם" פג' יחשף מקרים, עורכת-דין של אווי בלואז גילתה כי לא ידעת על מספר המסמכים שהחזיק, ואילו שרר ב"ישראל היום" הגדר את גבולות הפטוריות

0 | 27.05.2010 | און פרטיקו

הצנורית הצבאית הראשית, סימה וקנן-גיל, ומנכ"ל אגדות העיתונאים בתל-אביב, יוסי בר-מוחא, בכנס חיפה לתקשורת ציירה, 27.5.10 (צלום: "העין השביעית")

במרכז הדיון בפרשת קם-בלאו, שהתקיים היום במסגרת כנס חיפה לתקשורת ציירה, עמד חלוקן של עיתון "הארץ" בחשיפת המקור העיתונאי.

הצנורית הצבאית הראשית, סימה וקנן-גיל, גילתה כי התרעה בפני ראשי עיתון "הארץ" מפני הדפסת המסמכים שקיבלו אויר בלאו, מחשש שאלה יובילו לחשיפת המקור. אך נתתי התרעה על שימוש במסמכים", אמרה גיל, "אבל לא חילל מתפקידי כצנורית, אלא חילק ממערכת היחסים שלו עם אבי זילברברג מעיתון 'הארץ'."

לדבר וקנן-גיל, הצנוריה הצבאית מנסה להציג לעיתם עיתונים מלכע טושים לבדוקות או טיעות בשיקול הדעת. ואקנן-גיל הוסיפה כי לדעתה, "בלא" ששה שימוש קצר בעיתון בחומר, ולו רק בשל העדבה שהוא שרה רצה להראות שבידי שיש מסמכים, ופרסם אותם בעיתון. אפשר היה לפרסם את הכתבה בלבד לפרסום את המסמכים".

לדבר הצנורית הצבאית הראשית, אין להתפלל על כך שהוחלט על חקירה למציאת המדייל מיד לאחר פרסום הכתבה. כאשר פותח הרמטכ"ל את העיתון ולתדמתו חאה את המסמכים האלה, הדבר כי טריויאלי שהרמטכ"ל יכול לעשות זה לבקש לפתח תקורה". ואקנן-גיל הוסיפה כי אם לא די בכך, הגיע בהמשך רמזים נוספים שבפרקן מרכז יש מקור המעביר מידע לנכwbת "הארץ".

...בידיון בכנס חיפה גילתה הצמורה הראשית כי הזהירה את "הארץ" שלא לפרסום את "פסמי ענתם קם" פון ייחשך מוקומן, עורך-דין של אורי בלאו גילתה כיל 13/04/2002.
"במקבל", אמרה, "הmoon" דבירם, ש Robbins נכלם מתרכזים במקום מסוים, מוגשים לצנוריה. חלקם נספלים ולא מגעים לדין. המערכת, על חלקם אף מתייעצת עם גורמים במערכת, על 'עפרת יצחקה', ועל עוד אירוח שגם הוא מתקשר לפיקוד מרכז. כאשר עושים שימוש לאחכם בחומר, הדבר זה ייא.".

ذات וועד, הצנורית הבניה כי באוגוסט 2008, כשאישרה לפרסום את הכתבה של בלואו (שפורסמה לבסוף במכתב אותה שנה), עשתה זאת "בニアג' לעצת כל מ' שדברתי איתך טרם אישור הכתבה". לדבריה, לא רק הרמטכ"ל התנגד לאישור הכתבה, אלא גם שר הביטחון, "לא היה אף אחד שרצה שהכתבה זו תצא לאור, אבל אנחנו, בשיקול בין בטחון המדינה לבין זכות הציטר לדעת, אישרנו את הכתבה", אמרה. "אני לא דמייתי שיש פה וDAOות קחבה לפגיעה בביטחון המדינה".

ש"ד טלי ליבLERİ סמנכל התווך במחשות ערץ 2 חיליק שריר (צלום: "הען השבעית")

ש"ד טלי ליבLERİ ממשרד לבילר-מזר, המציג את אויר בלואו ועטן "הארץ", יצא נגד הקביעה כי הדפסת המסמכים הובלה למציאות המקור. לטענת ידעתה, אמרה, בלואו לא הבטיח לקם שלא יעשה שימוש צזה במסמכים. מסך על כף הדגשנה כי הפעם שנה מרגע פרסום הכתבה ועד לשופטת המקור, אם באמצעות אפשר היה לחושף מוקור על-ידי אותו צעטלו שפורסם כחלקן מחוק, השב"כ היה מיגע באזות עבר לענתם קם", אמרה. על כף השיבה ואקנין-גיל כי "חקירה היא לא מהוות למהר, ولكن אין להתפלא ששנה אחר עולם על המקור".

בתשובה לשאלת הבניה ליבLERİ כי במהלך המשא ומתן להסכם בין בלואו לשב"כ, לא היה ידוע ממשרד לבילר-מזר כי ברשותו של בלואו נמצאים עד מאות רבות של מסמכים.

לדבריה, יש לתת את הדעת ב מקרה זה לאופן שם הגיע השב"כ בסופו של דבר למקור העיתונאי. "אם לא שופטת את ענתם בקרים, אף חשבתי שהഫיסיולוגיה מראה שמעטם המקרים שבאטדים או אמר זו אשמתו, עשית טעות. טראן קל להטיל את זה על משותו אחר ולהפוך אותו לאיבר העם", אמרה, והוסיפה כי יש לזכור שהעיתונאי פעל "מלசותה שכן לו שליטה עליהם", בין היתר מול האזמת סתר לשיחותיו וירוט הדואר האלקטרוני שלו. בתנאים כאלה, קשה להאשים בהפקרת המקור.

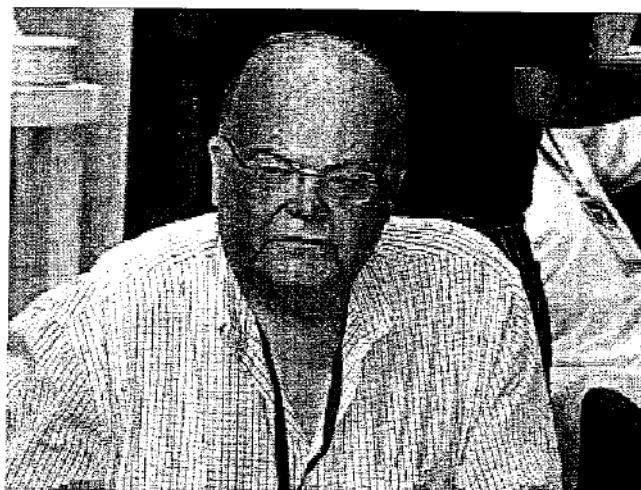
"אם מוטרד מאד מדרך החקירה", אמר חיליק שריר, סמנכל התווך במחשות ערץ 2. "ראש השב"כ נפגש עם שריכים בכירים וכותבים צבאים ביום פרסום הפרשה ונשאל, האם האזנותם לאoir בלואו. הוא סירב לענות. הוא משאל, האם האזנות במשך חודשים לאoir בלואו? הוא סירב לענות. הלכה של מהפרשזה הזאת היא לומר לעיתונאים, 'מקשיים למם, מקלייטים אותון. אל תשתמשו בטלפון, אולי תחזיקו טלפון מסף, תהו זרים'."

בהמשך אמר שריר כי אם אכן השב"כ האזין במשך חודשים לבלואו, הר שעשוי היה להיגרם "נק משמשתי לצבריות הישראלית", שכן באותו תקופה צבאים אחדים בלואו עבר על תחקירים רבים שאינם קשורים לבטחון המדינה כלל, כמו למשל פרשות שחיתות בצמרת המדינה, אשר פורטים מהם נחשפו בפני חוקרי השב"כ שרגלו אחריו.

...בכך חיפה גילה הטעות הראשית כי הדירה את "הארץ" שלא פרסם את מסמכי עתקם פן ייחסו מקרים, עורכת-דין של אווי בלוז גילה כי 13/04/2002

יחד עם זאת, שיר הבוחר כי לדעתו "בענינים הקשורים לבתוון המדינה צריך להתנהג בדירתה הרבה", הוא סיפר כי בעבר, כאשר הגיע לידי מערכת החדשות בערך 2 Disk און-קי שנמצא ברחוב נס"מ יידע בטוחנו ראש ביותר, רגש בהרבה מהידוע שהעברית ענת קם", המערכת צקרה עם הצורה באופן מייד, והחומר העבר למס בטער כמה שעה.

"אני חיבת להגיד מלאה מדינה לערך 2", אמרה בהקשר זה אקנן-גיל, שגילתה כי החומר שהיה על הדיסק כלל את החומרם המודיעים כי רגשים שאפשר להוכיח על הדירה הצפונית". לדבריה, לאחר קבלת הדיסק והשמדתו, נגרשו כל המחשבים של ערך 2 שלאיהם הועבר המידע. עד הוספה כי צה"ל רכש עבור מערכת החדשות בערך 2 מחשבים חדשים במקום. כאמור, גם את מחשב של בלואו בקש מחותם הבתוון להשמיד.

עורך מוסף סוף-השבוע של "ישראל היום", אהרון לפידות (צילום: הען השביעית")

אהרון לפידות, עורך מוסף סוף-השבוע של "ישראל היום", ביקר אף הוא את התנהלות "הארץ" בפרשה וטען כי אין להشير מסמכים רגשים בידי עיתונאי ללא השגה ראייה. יש סופת בעיטה ושם המסמכים האלה צריכים להיות"; אמר, "לא במחשב הנייד של מישום בבית". לפידות נשאל אם היה מפרסם בעיתם מידע על פעילות מלחמה של צה"ל לו היה כזה מגיע לידין.

"תלי' בסיטואציה", השיב. "הפטריות היא לא רק לכת באוקן עזיר אחרி מה שהמשלה או המוסדות אומרים. לעיתים זה גם להטיר את הנסיבות מהעיפוי של הציבור בקשר למה שנעשה בשמו", אמר, אך חוסיף כי אם היה נתפס בעיטה של מלחמה ופתחוים היה מגע משחו כזה, או עבר פרסום דוח גולדסטון, יכול להיות שהוא היה משפייע על הטיימינג של הפרטום".

© 2013 כל הזכויות שמורות, הען השביעית

02/04/13

כש"הארץ", או עיתון אחר, מפרסם כתובם מסמכים סודיים שהודלפו לו, הוא מבצע חיסול ממוקד של המקור | העין השביעית

10

העין השביעית | www.the7eye.org.il

دعות

חנוך מרמרי

תקומות זה לא רק מים

כש"הארץ", או עיתון אחר, מפרסם כתובם מסמכים סודיים שהודלפו לו, הוא מבצע חיסול ממוקד של המקור. מוקר, גם אם הרקע למעשה הוא טובת הצבר, לא יזכה לחוסן מעודף לשעתו אלה שמוצאים מסמכים סודיים כדי לפאר את שמן

0 | 10.01.2010

I שבת, ה-26 בדצמבר 2009, לפטת בוקר, הקיפו תייל תבדק שלוש דיחות בשכם. בධית שחו שלושה מבקשיים שהו משליכם, לפי מידע מודיעין, בפגיעה היה שבמהלם נהרג יומיים קודם לכן מאיר ח'י משב-שומרן. בשלוש הדיחות סירם המבקשים לצאת מהבית, ופהו למוות. ביוםיהם נמצא משק, אך הם לא פתחו באש. האיתע הבא לתגובה פלسطינית חריפה ולטענה כי השלושה הוזאו, למען, להורג.

אתר "הארץ" הביא את דבריו של "గורם בכיר בצה"ל", שהכחיש כי מחבר בהוצאות להורג אמר כי יש הוראות פתיחה באש המיוחדות למבצע שם פעולות מול מחבלי אשר יש מידע מודיעיני מסוים שהוא חמוש. כשמדובר במקרה אחד עצמו ואינם בכנו, אמר ה Goram הביבר, "הכח רשייא לפגוע ולונטרל את האיום על כוחותינו במהלך המعرך, וזה מה שנעשה בהתאם למילוי הקרב של היחידה".

השאלת אם זה"ל נקט מדיניות של חיסול חשודים בפיגועים אינה חדשה. כבר שנתיים קודם לכן, ב-20 ביוני 2007, פורסמה הודעה דובר צה"ל שלפיו שמי מחללים תמיונים, שהשתווים לג'האד-האסלאמי, נהרגו בעקבות מושותפת של זה"ל ומשמר-הגמל באזר ג'ן. השניים פתחו באש לעבר הכוח בזמן הפעלה, ובתגובהו יירה הכוח לעברם והרגם. השניים היו מערבים, לטענת צה"ל, בתוכנן פגעי התאבדות בישראל. אחד מהמשנים היה זiad מלאייה, שנחשב אז למבקש בכיר.

17 חודשים לאחר מכן, ב-28 בנובמבר 2008, פירסם מוסף "הארץ" כתבה מאות אוiri בלבד, שהתייחסה לאירוע שמתנהר מלאישה, נסגרתנה. הוכרה: "מסמכים סודיים שהגש לד"י מוסף 'הארץ' חושפים: זה"ל נתן אויר ריק להרג מבקשים בגדרה, גם כשלכורה ניתן היה לעזר אוות".

ואכן בכתבבה, שהופיצה הן במחתרת המודפסת והן באתר "הארץ", הוצגו צילומים של שמי מסמכים, שעלו כל אחד מהם הופיע בברוח הסוג "סודי ביותר". במסמך אחד, שמקורו בפיקוד המרכז, הבליטה מערכת העתון קטע שמתמען כי במקורה שבמהלך מבצע מזווהה המტקי שزاد מלאייה, יש למח אישור למבצע "חט" על-פי הirection מצב במהלך המשימה. התאריך של המסמך מחוק, אך בעוד הכתבה נכתב התאריך המדויק שבו התקיימ הدين המתוועד במסמך: שלושה חודשים לפחות לפס החיסול.

המסמך השפ שהוצע בכתבבה, מקוטב בלשכת הרמטכ"ל. התאריך שלוין אותו מחוק, והוא דガש קטע שבו הרמטכ"ל מורה לשקל מחדש את מועד הביצוע, בגין הנסיבות שהו צפויות להתקיים באותו שבוע.

החומרים הזה, כמו חומרים אחרים שנאספו לצורך החקירה, שמש בסיסו לשאלות שהוצעו לפס פרשן משפטני ושפטניים, שtagototihim הובאו בכתבבה.

02/04/13

כש"הארץ", אז עיתון] אחר, פרסם כתובם מסמכים סודיים שהודלפו לו, הוא מבצע חיסול ממוקד של המקור | העין השביעית

קצין מודיעין: גrown عمוק בפיקוד מרכז

למחמת פרסום הכתבה, שבספטמבר ה-29 ב-2008, הופיע באתר של המרכז הירושלמי לעניין צבאי ומדינה מאמר מأت יהונתן דוחה-הלי, שתרתתו: "ההדריפות מתן מערכת הביטחון סכנה חמורה לביטחון הלאומי". במאמה (או שמא מדובר בפוסט, שכך הוא נכתב ב"בלג הפומט האסטרטגי" שבאתר המרכז) מציין הכותב כי מסמכים סודים ביותר פורסמו לאחרונה בעיתונות, ובינם שף המסמכים הללו.

המרכז הירושלמי לעניין צבאי ומדינה הוא מוסד מחקר עצמאי ללא מונota חזה, הפעיל משנת 1976 ועוסק בחקר מדיניות גנטשיום מרכזים העשויים על סדר יומם של מדינת ישראל והעם היהודי. נשיא המרכז הוא ד"ר דורי גולד. יהונתן דוחה-הלי הוא עמית מחקר במכון, ס"ל (מייל) בteil המודיעין ולשעבר יועץ במשרד החוץ וראש אגף המיעוז בחובר צה"ל.

דוחה-הלי ממחמיא לאור בלואו, ש"ששה את עבדת העיתונאית, השיג מסמכים מקוריים והצליח לשער דין צבאי במושאים עיקריים", נמציאו כי הצלחת המרשימה של בלואו היא כשלום המוחלט של צה"ל בתחום אבטחת המידע.

כאש מודיעין לשעבר, דוחה-הלי מנתה את המסמכים שפירסם "הארץ" ומעירכ'י "הגפן העמוק" שעלו מן הכתב נמצאו בסיפורות גביה במקדמת פיקוד המרכז, ולו (או לה) גישה לשכת מפקד פיקוד המרכז או הרשות למרכז המחשב של הלשכה".

"המכנה המשותף של המסמכים שחשף אויר בלואו הם פיקוד המרכז", כתוב דוחה-הלי. "שניים מהם נכתבו במקדמת פיקוד המרכז ואחד נשלח למפקד פיקוד המרכז. לשכת מפקד פיקוד המרכז הינה הגורם היחיד שקיבל את כל שלושת המסמכים".

דוחה-הלי גם מנתה את צילום המסמכים המופיעים בכתבת המוסף. הוא לומד מרראם כי "אין מחבר בשוק המקור שנשלח בדו"ר משלכת הרמטכ"ל למפקד פיקוד המרכז, או בשוק החזרה האלקטרוני לשוחק במקדמת פיקוד המרכז, שכך על המסמכים אין סופי סתת שידור או חירור און מופעה חותמת המצינית את מועד קבלת המסמך".

הוא אף מזכיר ש"הארץ" לא מחק סימנים אלה מתוך כוונה לשומר על אונטניות המסמך. "בנסיבות אחרות בהם רצה להסתיר את המקור בהר עיתון 'הארץ' למחוק בצעע שגורר את הכתוב ולא להעלמו בכלים גרפיים של תכנת מחשב". הנחה הגיונית שלעצמה, אלא אם המקור הוא שמחק את התהאר.

דוחה-הלי מעיר כי אף המסמכים שפירסם באלו עשוי לשפר אויר על המופיע של הגפן העמוק הפעיל ככל הנראה במקדמת פיקוד המרכז. "סביר להניח כי 'הגפן העמוק' מעוניין באמצעות המסמכים לקדם אגדה פוליטית ולשרר ביקורת צמרת נרחבת בישראל ובעולם נגד מדיניות הסיכון הממוחך של צה"ל נגד פעול טהר".

המקרה של ראונן פדהצור

היחסים בין העיתונות לצבא הם הדוקים מطبعם. גם כאשר העיתונות הציתפה והמחברות של ראשית ימי המדינה היפה לעיתונות בקריתית וחופשית, מרקם הקשרים בין צה"ל לעיתונות נشار רחב, עמוק ועתים אינטימי.

אם מנחש כי גם ברגע זה מצויים העתקים של חומר מסווג – וחומר רגיש בכלל – בידי עיתונאים פעילים, החומר הזה נמסר לדיהם מן הסתם על-ידי גורמים בכירים (ובכירים פחות) בצה"ל ובמערכות הביטחון, מטור אמן שיעשה בו שימוש זהירות, ובן-בן. לעיתים נמסר חומר מסווג לעין העיתונאים כדי לשרת עניין שמערכות הביטחון מבקשת לכך לזרוף פנים או חוץ, ולאחר מכן חומר-מוסוג-על-ידי גורם יחיד במערכות כדי לקדם את עמדותיו, השקפותו, בקורתו – או אפילו את קשריו הטוביים עם העיתונאי. רבים מן הליקויים שהחפפה העיתונות בצה"ל ובמערכות הביטחון נחשפו בדרך זו.

02/04/13

כש"הארץ", איזעטן אחר, מפרסם ככתב מסמכים סודיים שהודלפו לו, הוא מבצע חיסול ממוקד של המקור | העין השביעית

מקובל להנימין כי עותנאי שמקבל הדלקת מתרע'ה המערכת יעשה בכך שימוש זיהוי. משום כך המدلיפים ברורים בדרך כלל כשהם מעבירים חומר לעותנאי. במקרה של חסום בין מקור צבאי לערופי, האמון בנהנה לחוב בהדרגה. מעתים המקדים שביהם נמסר חומר זהה לידי של עותנאי שאין עמו מערכת יחסית ארכת טווח.

החברה הראשונה של עותנאי היא לא לחושף את המקור ולהגן על שלומו. גורם שmdlif חומר מסווג מתרע'ה הביטחון לחקח על עצמו סיכון אישי עצם. העותנאי, מצדיו, חייב לטשטש להלוטין את זהות המקור ולמהות כלرمز שעולל להוביל אליו; אך רק למגע דחווי אפשרי של המקור ברבים, אלא גם למשך עלי' מאפשרת שתעיר נגדו קירה פנימית עלי-די גורמים מקצועיים בעלי סਮויות קירה רחבות ומשוכללות.

מסמרק להט הוא חרב פיפוי. עותנאי מנוסה ידע להיזהר ממס' ולהשתמש בו כקצת חוט לחקירה עצמאית, שתלבין את המידע טר' שימוש במקורות אחרים, גם אם בכך תביא לפרסום פסקני פחות. יש אינספור דרכי להלבן מידע ולטשטש מהירות. אחת הידעות שבין היא להציג את גרעין המידע בפפ' כל אחד משותפי הסוד ולקבל את תגובתם. כל תגובה שהיא פחותת "מלא היה ולא נברא" תשמשךណך בחשיפת המידע ("אם איןך יכול, אל תאמור לי שם דבר שאינו יכול", אמר הכתב למגיב, "רק תציג אותו אם אנו הולכים לכתב שטוחות"; או "כבר קיבלתי למשעה אישור לך, ורק רצית לוזא שאני מדייק"...). לפעמים די בשתייה של הצד שמעבר לקו כדי שהכתב יוכל לעבור בביטחון מגיב הבה.

אדמר קיומם של מסמכים סודיים בידי הכתב היא טעת קשה. על-פי החוק, אסור לשום אדם שאם מוסמרק להחזיק מסמכים, אפילו הוא עותנאי. זה"ל יכול להשתגע ולתבע עותנאי שמסתמך על מסמכים סודיים. כבר קרה מקרה, בנובמבר 1993, שבו בסכיר בחיל האויר הגיש תולנה פלילת נגד הפרשן הצבאי ראות פדהצור, על הפטצת מידע שמקורו במסמכים סודיים. פדהצור הציג זאת בראון למכינת הטליזיה "רשת תוקרת" נתנים לא מחמיאים על ביצוע טיל הפטירiot במלחמת המפרץ (שאגב, עבר צנורה). פדהצור נחקר בתיידה הארצית לחקירה פשעם, ורק כעבור שנה של התדיינות נמרצת בין בא-טוחו ש"ז גלעד שר לפיקולות המשוז, נסגר התקיק נגדו מוחסר עניין ליצבר.

אין לי ספק כי ניתן היה לספר את ההיסטוריה שהתרפרנס במוסף "הארץ" ללא כל אזכור של המסמכים. אבל גם אם היה הצורך לאזכרם, ניתן היה לעשות זאת באופן שמהמערכת הצבאית לא תדע שימושה עיין בהם, ובוודאי לא שימושו מחזק בהם. במקץ זהה, פרסום המסמכים המצלמים היה טעת משוערת, שימושו הריאני והכמעט ודאי – חסל ממוקד של המקור.

הכתב היה חייב לעמוד על כך שלא לפרסום אף אחד מן המסמכים שבידיו, ובוודאי שכן חיבטים היו לנווה ערכי המוסף והעתון. ככל יסוד בעבודת עותנאי וועtan הוא הימנע מפרסום מידע וריש שפרסומו עלול לפגוע בזואות קורתה במקו, יהיו מפעין אשר יתני ותהייה התנהגותם אשר תהא.

דניאל אלסברג היה נמק בכלא הישראלי

מבחינת ערכי זכות הצבער לדעת, המהלך בינו לבין אמריקה גחל הרבה יותר מלחם של האוקיאנס. אילו דפאל אלסברג, האיש שהעביר את מסמכי הפנטגון ל"ניו-יורק טיימס" ב-1971, היה עשה דבר חמה בישראל, הוא היה מן הסטטן נמק בכלא, גם אם גלו מתקרב היום ל-80. כאן אין חוקה ואין אפילו חוק יסוד שיאפשר להבא לידי העונש הצבאי. בודאי לא משחו הדומה לתקן הראשן לחוקה האמריקאית, שעיל-פי ינתן לפרסום מידע החשוב לציבור כדי להבין את מדיניות ממשלט. כך שגם פרסום מידע מאלף על מדיניות קלקלת שהמצאה מוקט לא יפותר מקור מעשן.

אלפי הוצאה המסמכים המסתוגים מן המערכת הם אלו'י המערכת. הם הראשונים שלוחחים מהמשרד שותקי במסמכים מסווגים, עד הרבה לפני שהתיישם דים כדי להיפתח לציבור, ומבקשים בטאו הריגע להבאם לפרסום, במסגרת ההבאה לדפוס של זכרונותיהם. קל למצאו במזאים של ראש המערכת – מאלפים ועד רמטכ"לים דרך ראש אמ"ן, שב"כ ומוסד לMINIHAM – עקבות של קלטורי-מסמכים-מוסוגים, גם אם הדכוות הלו' עבה צנורה.

אין קритריון בחר לסתווג מסמכים צבאיים, כך שאנו גם דרכות שופט של חומרה בעיטה על פרסום מסמכים על-פי סיווגם.

02/04/13

כש"הארץ", או עיתון אחר, מפרסם כתובם מסמכים סודיים שהודלפו לו, הוא מבצע חיסול ממוקד של המקור | הען השבועית

נראה שגם לא תהינה במרקחה של משפט שום נסיבות מצלות למקור שambilקש להביא לידי לטובות הציבור לעומת מקור
שהוחשף מסמכים כדי לפאר את שמו.

© כל הזכויות שמורות, הען השבועית

11

וואחומריב

דוחר: "ענת קם" הארכ' לא שמר על ענת קם"

ניסיאת מעצת העיתונות דליה דורנר ביקרה את החלטת העיתון לפרסום מסמכים שהובלו לחשיפתה של קם. "שרפו אותה, אולי בלילה כוונה"

אתהaea | 13:49 7/7/2012

תגיות: ענת קם, אויר בלואו, עיתון הארץ במחלה איזוח שבת תרבות" שהתקיימו היום בבאר שבע, התקיימה שופטת בית המשפט העליון לעבר, דליה דורנר, לפרש ענת קם, ורומה כי השב"כ האצלה עלולות על עקבותיה של קם מכיוון שעיתון הארץ לא הגן על מעמדה כמקור בדיווחות המדרשת.

- ענת קם יזונה לארבע וחצי שנות מאסר בפועל
- אויר בלואו ירצה ארבעה וחודשי עבודות שירות
- פרשנים: העמדתו לדין של בלואו היא חיצית לו אדום

בשיחה עם המראיין רועי כ"ץ, המתיחסה דורנר לפרשנה ואמרה: "אם אתה שואל אותי? לא שמר טוב על המקור (ענת קם). השב"כ הגיע למקור כי הארץ פרסמו את המסמך. שרפו את ענת קם, אולי לא בכוונה".

"אסור לュיטנאי למסור מקומות", בהתאם לאותיקה של המקומן שהוא שבד בו. אחד הכללים כי חשוב זה לשמר על המקור – עד כדי כך שעיתונאים ("בוחני") ישם במלוא כדי לשמר על מקור", המשיכה דורנר.

בשיחה עם **פוזח מעריב**, הדגישה דורנר כי היא לא מותחת בחקירה על עיתון הארץ, אלא מדגישה שיש צורך לשמר על המקור. "חבל שבמקרים רבים מהמקורים שחדרו את המקור, אבל אויר בלואו למעשה הסותר בשל הרוצן לשמר על המקור", הדגישה.

לדבריה, אולי אם לא היו נחשפים המסמכים המקוריים – לא היו מגיעות למקורו. "אולי השב"כ כל כך מוכשר שגם מבלי לפרסם את המסמכים היו מגיעים אל המקור", סיגה.

יש חוק"

דורנר הוסיפה והתייחסה גם להחלטת הפרקליטות מלפני ימיים להגיש כתוב אישום נגד עיתונאי הארץ אויר בלואו במסגרת הסכם טישן, בגין החזקת אלפי המסמכים הכספיים שקיבל מקם. על פי ההסדר, יגוזר בית המשפט המחויז במל אביב על בלואו עונש של ארבעה וחודשי מאסר, שניתן לרצותם בעבודות שירות, בכפוף להווית דעת הממונה על עבודות השירות.

בשיחה עם **פוזח מעריב** אמרה דורנר כי בסיטואציה שטואת, כאשר החוק מתייחס אל כלם באותו האופן, כולל עיתונאים, הסדר הטישן שנעשה עם אויר בלואו הוא סביר בהחלט. לדבריה, לא היה צריך להעמידו לדין אם לא הצליחו הוכיח הקיום הפשרה מתוקבלת בהחלט על הדעת.

"הייתי מעדיפה שהחוק יחריג מקרים כמו של בלואו, הוא לא מחריג", אמרה דורנר במחלה ארעה, "שבת תרבות". "לא עצה אותו אבל החלטנו להגיש נגד כתוב אישום, במקרה להתגלגל למשפט החליטו להגיע להסכם טישן שהוא הרע במעטו".

18/02/13

הנפקה - nrg

"יש למ חוק, ואת החוק הזה בודאי העיתונאי הפך. יש חוק ואין בו יוצא מן הכלל", אמרה.
ערוך עיתון הארץ אלף בן, שטרם נכנס לתפקידו בזמן הפרשה, העדיף שלא להתייחס לדברים.

אחד הכללים וכי חשוב זה לשמור על מקורה שלם ארוכו: אין גליל

באו להמשיך לדבר על זה בפורום אקטואליה - **תפוזי אנטישיסט**

רוצה לקבל את כל המבזקי של דוחמעוריב לסלולרי שלך? לחץ כאן

מדינת ישראל

תאריך ٢٤/٣/٢٠١٣

בית משפט הַרְ�זָוּ, בָּנֶגֶן

פטיחות הליך - אזרחי

(לפי תקנה 7 א' (ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד - 1984)

הליך:

- חודעה לצד י' בתיק ערעור בקשה בכתב בתיק תביעה שכגד בתיק

סוג הפיק:

- א' אזרחי חפ' (המרצת פטיחה) עז (עורך ניכט)
 ברע (בקשות רשות ערעור) מא (מעמד איש)
 ב' ב' (בקשה בכתב) עמה (ערעור מס חנסה) עש (ערעור שונה)
 ב' (בקשה בכתב) א' שע (ערער משפחות חילופים) פ' (פרוקי חברות ופתרונות רג'ן)

סדר דין: ר (רג'ל) א' (מקוצר) ד (מהיר)
נושא התביעה²: קוד: סכום התביעה: 2,600,000 ש"ח

כתובת	מספר טלפון	שם פרטי (שם המשפחה/חברה/מוסד)	פרטי מגיש ה התביעה
ה' אלון ק' ק' 24, ע"א	03-6938091-5295	מייזה פ' מ' צ'רנוביץ	א' ג'רמן ג'רמן

ג ג ד³

פרטי בעל	כתובת
דין שכגד	שם (פרטיו ושם המשפחה/חברה/מוסד) מ"ז/ח"פ ה' אלון ק' ק' 24, ע"א

בעניין עזבו המנוח⁴ תאריך פטירה: מ'ץ

סעדים	תאור הסעד	קוד סעד ⁵
עקריה		
סעדים נוספים		

- כל מגישי התביעה פטורים מאגורה.
 מותבקשת המוצאה דיןית לכל הצדדים.
 כל מגישי התביעה מסכימים לפנות להליך של גישור, ציין שמותיהם:

פרט בנסיבות שנפתחו לפני פטיחת ההליך הנוכחי:

שם תיק	מספר תיק	תאור

פרט בא' כוח לפי סדר ההופעה בתובענה (במידה שמדובר בתובענה מיוצגת)

מספר תיק	שם ע"ד	מספר רשות	מספר טלפון
בכת 1	אלון ג'רמן	03-6938091-5295	
בכת 2			
בכת 3			

לידיעותך, אם בית המשפט לא יוכל לאריך את תוקף החלטת העזיבת, או
לחותץ את חודון בה בשל חורש מעש מצד בעלי הדין, בתקני שבותם בלבד.
ולא הסבר מניה את הדעת - עלולה התביעה להימחק.

1. לרבות בבקשת כתב שהגשה לפני פטיחת ההחלטה העיקרית.
2. לרשותה של מושאי תובענה והצופות בפרקיה של סטייה בין הקוד לbetween, הקוד הוא מהימן.
3. לא לרשום את פרטי כל בעלי הדין שכגד, ככל הדעת.
4. בתקני שבותם בלבד.
5. לרשותם של סעדים שפרסם מוחלט בתי המשפט. במקרה של סטייה בין הקוד לבין התטאור, הקוד הוא מהימן.
6. אם מותבקשת מסירה אישית להקל מהנתבעים, יש לצרף רשיימה.